

Amerikaanse droom doorprikt

Vorige week verscheen de toonaangevende universiteitenranglijst van *The Times Higher Educational Supplement*. Net zoals de vorige jaren domineren de prestigieuze Noord-Amerikaanse instellingen de hogere regionen van de lijst. Een recent rapport van het departement onderwijs maakt echter brandhout van het hoger onderwijs in de Verenigde Staten.

Ilse De Witte & Tom Van Breusegem

Beleidsmensen uit academische en politieke middens overal ter wereld kijken met afgunst op naar de excellentie van de Angelsaksische hogeronderwijsinstellingen. Maar het recentste rapport van het Amerikaanse *Department of Education* werpt een genuanceerder licht op het hoger onderwijs in de Verenigde Staten. Dat onderwijslandschap is immers meer dan die enkele gerenomeerde instellingen die in de rest van de wereld hoge ogen werpen. Het rapport noemt het onderwijs in de Verenigde Staten vaak ondermaats. Bovendien hebben studenten met een etnisch gekleurde achtergrond het — net zoals in Europa — opmerkelijk moeilijker om de weg te vinden naar het hoger onderwijs, laat staan te slagen.

De commissie *On the future of higher education* die door Margaret Spellings, de Amerikaanse minister voor onderwijs, werd samengeroepen tilt zwaar aan het dalende intellectueel niveau van de promovende studenten. "Terwijl andere landen tegen een sneltempo de kwaliteit van hun onderwijssysteem opkrikken, is in de VS de kwaliteit van het onderwijs aan colleges en universiteiten vaak ontoereikend."

In enkele gevallen gaat het zelfs bergaf. Zo is het percentage van de *graduate students* die over aanvaardbare taalkundige vaardigheden beschikken, gedaald tot een schamele 31 procent. De commissie getuigt bovendien dat werkgevers zich steeds vaker negatief uitlaten over de competenties van pas afgestudeerde studenten. "Die jongeren zijn niet voorbereid op hun job, ze zijn niet goed in probleemoplossend denken en missen een kritische houding," klinkt het in de bedrijfswereld.

DIVERSITEIT

Een tweede heikel punt betreft de toegankelijkheid van het hoger onderwijs. Net zoals op het Europese vasteland is er aan de andere kant van de plas sprake van een gebrek aan diversiteit. De verschillende etnische groepen zijn ondervertegenwoordigd in het hoger onderwijs. Meer dan een derde van de blanke bevolking tussen 25 en 29 jaar oud beschikt over een bachelordiploma. Terwijl de Afro-Amerikanen achterop hinken met zeventien procent en de Latinogemeenschap het met een povere elf procent moet stellen. Daarnaast stelde de commissie vast dat studenten van bescheiden afkomst het zwaar hebben om hun studies met succes af te ronden. Slechts 36 procent van de lage-inkomensstudenten die over de nodige kwaliteiten beschikken om te slagen, halen binnen acht en een half jaar de eindstreep. Bij de vermogende studenten slaagt 81 procent van de studenten die als *college material* bestempeld werden. Dat stemt tot nadenken.

De doorstroming van secundair onderwijs naar hoger onderwijs verloopt evenmin vlekkeloos. De scholieren hebben niet de nodige competenties en bagage verworven tijdens hun middelbare opleiding om probleemloos een hogere studie aan te vatten, zodat velen al van bij de start op bijlessen zijn

aangewezen. De jongeren en ouders zijn niet voldoende geïnformeerd, de studiekosten swingen de pan uit en niemand kent de beschikbare beurzen en fondsen.

RANKINGS

Bovendien komen onderzoekers met een niet-angelsaksische achtergrond met een handicap aan de start. Professor Emeritus Mark Eyskens verklaarde laatst nog dat "studenten moeten worden aangemoedigd en begeleid om het Engels zeer goed te beheersen en meer te publiceren in die taal." Het Engels is nu eenmaal de taal waarin wetenschap bedreven wordt. Een gebrekkige kennis van deze taal zou bijgevolg een vlotte verspreiding en appreciatie van onderzoeksresultaten in de weg staan. Volgens Eyskens bestaat de oplossing erin "een grote dosis Engels te introduceren in de masteropleidingen."

In de toespraak die Fientje Moerman gaf naar aanleiding van de opening van het academiejaar van de K.U.Leuven haalde zij aan dat 'rankings' voor hogeronderwijsinstellingen zijn wat opiniepeilingen voor politici zijn. En dan denkt men in eerste instantie aan de Shanghai Ranking en de recente *Times Higher Education Supplement*. Sinds het ontstaan van die rankings bestaat er discussie over de criteria waarop onderwijs en onderzoek beoordeeld worden. 'Objectief meetbare criteria' als publicaties in *Nature* en *Science* of het aantal keren dat een artikel geciteerd wordt in andere artikels, zijn niet zo objectief als ze op het eerste gezicht lijken. Het aantal nobelprijswinnende professoren aan een universiteit evenmin. Het is ook geen geheim dat de reputatie van universiteiten zwaar doorweegt in de beoordeling en de opstelling van een hiërarchie en dat lijkt al helemaal geen objectief criterium meer. Als de vergelijking

Nummer 04

❖ Ludo Melis stippelt onderwijsbeleid uit

p. 3

❖ Claire Croisé draait er niet om heen

p.10

❖ Luuk Cox en Jim Dewit: Shame on you!

p. 16

met opiniepeilingen standhoudt, dan kunnen academische rankings de bal ook volledig mislaan. Het is voor Europese universiteiten dan ook geen meerwaarde om zich blind te staren op hun Noord-Amerikaanse collegae. Vaak fungeren de Amerikaanse instellingen als lichtend voorbeeld voor de Europese, maar op basis van dit rapport blijkt dat die laatste beter de eigen ingeslagen weg volgen, toch zeker wat betreft kwaliteitszorg, diversiteitsbeleid en doorstroming.

(foto Ianthe Bato)

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Veto trakteert! De eerste vijf reacties op traktatie@veto.be krijgen een kaart voor LOKOMOTION

p.16

Taxi's Kenny

Beter een goede buur

Afgelopen week organiseerde de Leuvense Overkoepelende Studentenorganisatie LOKO voor het tweede jaar op rij een buurtfeest. De genodigden van dienst waren de gewone Leuvenaars en dan vooral die zij die het meest te lijden hebben onder de overlast veroorzaakt door studenten. Een aantal fakbars stelden hun deuren open om de bewoners uit de nabije omgeving te ontvangen. Daarnaast was er een gezellig terrasje opgebouwd achter Alma I en ook in de Waaiberg waren de omwonenden welkom. In de Naamsestraat ging de fakbarverantwoordelijke van de Capsule persoonlijk langs bij de burens om ze uit te nodigen voor het feest. De aanwezige kinderen slaagden erin zich de ganse avond te amuseren met de *sjoelbak* speciaal voor deze gelegenheid van zolder gehaald. Terwijl een aantal studentes zich over de kinderen ontfermde, ging vader een pintje tappen achter de toog. De opkomst was niet overweldigend, maar de gezelligheid was er niet minder om.

Aan Alma I zaten een aantal burens op leeftijd gezellig met elkaar en de studenten te keuvelen. Ze uitten hun grieven wel, maar nuanceerden deze tegelijkertijd. Hoewel ze het niet fijn vinden om elke nacht uit hun slaap gewekt te worden door luidruchtige feestvierders, onderkenden ze eveneens de voordelen van een studentenstad. "Oktober is de slechtste maand, daarna betert het wel." De meesten voelen zich veilig in Leuven, omdat er 's nachts veel volk op straat is. Iemand wist te vertellen dat het in de zomer zo stil is in Leuven. De Leuvenaars houden van hun bruisende thuisstad. Toegegeven de studenten maken lawaai, kotsen de stoep onder, plaatsen hun fietsen voor de garagepoort, maar ze brengen ook leven in de brouwerij.

De bewoners van de Tiensestraat en het Hooverplein, dus de burens van de fakbars van de Tiensestraat getuigen van een opmerkelijke verbetering van de situatie sinds het fakbaroverleg ingericht wordt. Praten werkt echt. Hoewel de politie en het stadsbestuur blijkbaar dit jaar heel wat buurtbewoners vergaten uit te nodigen voor de vergadering, zijn de buurtbewoners blij dat ze erbij betrokken worden.

De reden waarom al deze mensen naar het buurtfeest komen: "Als we niet komen, denken

studenten dat we er niet om geven. We moeten zeker blijven praten. Ideaal zal het nooit worden, daar moeten we ons bij neerleggen." Het is een feit dat je veel minder geneigd bent rekening te houden met mensen die je niet kent. De ontmoeting tussen studenten en buurtbewoners kan alleen maar zorgen voor wederzijds respect en tolerantie. Een kranig dame met witte haren verklaart dat ze nog nooit de politie heeft gebeld en ook nooit zal bellen. "Want ik vind dat je van elkaar wat moet kunnen verdragen. Maar soms als ik nachten op een rij niet kan slapen, dan vind ik me wel eens op." Ze zijn het er allemaal over eens dat het buurtfeest een toe te juichen initiatief is. Naar verluidt verliep het dit jaar allemaal wat vlotter dan verleden jaar. Zoiets vraagt dan ook tijd om te groeien en om bekend te raken. Er werd ook niet veel publiciteit rond gemaakt.

Aangezien de studententoespraak aan het begin van het academiejaar het probleem aankaartte dat de stad en de universiteit binnen Leuven twee verschillende werelden vormen, lijkt het logisch dat de studentenbeweging ook volgend jaar een buurtfeest zou organiseren. Zoiets hoeft niet veel te kosten. Een fakbar heeft de infrastructuur. Nodig de burens uit, zet de muziek wat zachter, een hapje en een drankje met een gezellige babbel erbij. Meer hoeft het niet te zijn.

Met het uitsterven van 'de kotmadam' en de volkse cafés waar studenten en Leuvenaars vroeger samen aan de toog hingen, groeien de twee werelden steeds meer uit elkaar. De mensen op het buurtfeest vonden het alvast een spijtige zaak en zijn bereid zelf inspanningen te leveren om de contacten tussen beide werelden intact te houden. Studenten zelf zijn niet altijd even happig op het organiseren van zulke initiatieven of -stel je voor! - op het opruimen achteraf. De intentie is er wel, kijkt maar naar de studentenspeech aan het begin van het academiejaar, maar als het op handelen aankomt, is er vaak minder enthousiasme. Het zou doodzonde zijn als het buurtfeest en gelijkaardige initiatieven een stille dood zouden sterven.

Ilse De Witte

Taxi's Kenny is een wekelijks opiniestuk, door de auteur geschreven op persoonlijke titel.

Stad en universiteit

LOKO-voorzitter Frederiek Vermeulen staat zeer negatief tegenover een aantal voorstellen van Spirit voor een betere verstandhouding tussen stad en universiteit (Veto 3). Ondanks zijn vraag naar meer overleg bij de opening van het academisch jaar, lijkt hij nu zelf nog meer muren rond de unief op te trekken.

Zo gelooft Spirit sterk in het project van de Wetenschapswinkel. Dat initiatief laat toe dat non-profitorganisaties met interessante onderzoeksvragen beroep kunnen doen op onderzoekers of thesisstudenten van de universiteit. Vermeulen spreekt hier echter op een denigrerende manier over: "Dit neigt naar cliëntelisme. De universiteit is geen call-center dat publieks-onderzoekjes doet". Voor de goede orde, de Wetenschapswinkel bestaat al aan deze universiteit (www.kuleuven.be/wetenschapswinkel). Deze past perfect binnen de doelstelling van maatschappelijke dienstverlening, één van de drie wettelijke hoofdtaken van de universiteit. Blijkbaar wil LOKO enkel dat de

industrie via contractonderzoek gebruik kan maken van het kennispotentieel en moet de rest in de kou blijven staan. Maar moet de universiteit, haar onderzoeker en haar studenten zich enkel ten dienste stellen van de samenleving als daar centen tegenover staan?

Het idee voor een (twee)jaarlijks Wetenschapsfeest of opendeurdag aan de K.U.Leuven, in samenwerking met stad en horeca, reduceert Vermeulen tot een ordinair en onnodig "schoolfeest". Nochtans is iedereen het over eens dat Leuven zijn reputatie als dé Vlaamse kennisstad moet versterken. Dat kunnen we enkel als iedereen ook weet wat voor prachtig werk de universiteit, de hogescholen en de spin-offs in Leuven afleveren. Wetenschap is cool; dat bewijzen onder meer de Kinderuniversiteit en populaire wetenschapsprogramma's op tv. Waarom dat niet in de verf zetten en de Vlamingen de kans geven een hoorcollege van een bekende prof mee te maken of een boeiend experiment van dichtbij in de labo's te bekijken? Voor stad en universiteit zou dergelijk evenement duidelijk een win-win-situatie opleveren. De universiteit is immers de

Lezersbrief

Inschrijvingen

Op vrijdag 15 september werd ik plechtig geproclameerd bij het afsluiten van mijn studies geschiedenis. Zoals zoveel kersverse historici had ik al beslist om nog een jaar bij te studeren: Culture and Development Studies (Cades) en het praktijkgedeelte van mijn ALO. Na maandag de uitnodiging ontvangen te hebben voor herinschrijving, schreef ik mij dinsdag 19 september effectief in. Ik had van Cades al een brief gekregen waarin ik de toestemming kreeg mij in te schrijven voor die opleiding, dus ik dacht dat het met de eenvoudige online-procedure in orde was. Tot ik vrijdag de 22ste een mail kreeg met de mededeling dat er iets niet in orde was. Dinsdag 26 september kon mijn inschrijving afgerond worden op de studenten administratie (bijna een uur aanschuiven voor iets dat in twee minuten geregeld werd).

Nog was dit niet het einde van mijn administratieve lijdensweg: op donderdag 28 september bleek ik wel aan de ISP-pagina's van Cades te kunnen, maar niet aan die van ALO. Na op de administratie wederom bijna een uur aangeschoven te hebben, bleek mijn herinschrijving voor de ALO vast te zitten in een map met een technische fout. Uiteindelijk werd die fout dan toch hersteld en dacht ik eindelijk mijn studentenkaart, buskaart en het nodige papierwerk in mijn brievenbus te

vinden. Maar toen ik die op woensdag 4 oktober nog steeds niet ontvangen had, zei men aan de telefoon dat mijn inschrijving nog in verwerking was en dat het "waarschijnlijk pas volgende week zou zijn".

Het gemis aan buskaart en het uitblijven van attesten zijn lastig, maar niet onoverkomelijk. Erger wordt het wanneer je cruciale informatie mist. Zo kwam ik de inschrijvingsprocedure voor de stages voor de ALO pas te weten op een info-avond (waarnaar ik zelf navraag heb moeten doen, mails ontving ik niet) op woensdag 27 september. De deadline bleek 's anderendaags te zijn. Ergens verborgen op de website van de ALO Letteren vond ik een inschrijvingsformulier. (Achteraf bleek dat via het ontoegankelijke Toledo allemaal een stuk gemakkelijker en duidelijker). Aangezien men de stageplaatsen verdeelt onder het motto "wie eerst komt, eerst maalt", bleek enkele dagen later dat mijn stageschool gelegen was in Torhout, West-Vlaanderen, de regio die mijn laatste keuze was. Ondanks mijn pogingen lijkt het vrijwel onmogelijk om daar nog verandering in brengen. Zo wordt een sowieso al zware combinatie van richtingen waarschijnlijk nog een pak zwaarder, door vele uren pendelen tussen Leuven en Torhout.

Lieven Corneillie, Student CADES en ALO Geschiedenis

Rankings

Met de toespraken van onderwijsminister Frank Vandenbroucke en rector Paul Van Cauwenberge bij de opening van de universiteit Gent hebben de World Universities Rankings helemaal hun intrede gedaan in het Vlaamse universitaire landschap. Afgezien van wat men van rankings zelf mag denken, is de manier waarop men ermee omgaat op zijn minst merkwaardig, en meer bepaald de conclusies die men eraan verbindt.

Zo werd op basis van de Shanghai University ranking geopperd dat een samenvoeging van Vlaamse instellingen van hoger onderwijs in één universiteit de positie van de universiteiten in de ranking spectaculair zou verhogen. Wie echter de criteria van de Shanghai ranking even natrekt komt al snel tot de conclusie dat dit nauwelijks het geval zou zijn. Verhogen we hierdoor het aantal nobelprijswinnaars onder onze professoren of afgestudeerden? Dit ene criterium weegt wel voor 30% door! Bovendien heeft de Shanghai ranking een relatief criterium ingebouwd zodat de academische prestatie gerelateerd wordt aan het aantal onderzoekers van de instelling. Dit weegt voor 10% en neemt dus helemaal niet toe door het samenvoegen van instellingen. Een tweede bedenking bij het vreemde gebruik van de Shanghai ranking is dat deze ranking zich beperkt tot onderzoek, en helemaal geen onderwijspretenties heeft. Onderwerpen als afgeleverde diploma's en variatie van opleidingen komen dus niet aan bod. Als beleidsmakers willen nadenken over de toekomst van een universiteit als geheel, namelijk met inbegrip van onderwijs, maatschappelijke dienstverlening, vorming van studenten en onderzoek, dan moeten ze toch echt naar een ander referentiekader uitkijken. Ten derde zijn ook de gegevens van de Shanghai ranking voor wetenschappelijk onderzoek beperkt. Ze werden immers voornamelijk gehaald uit de ISI Web of Science, een commerciële Amerikaanse organisatie die toegeeft dat een investering in een betrouwbare en volledig internationale citation index voor hen financieel niet zou lonen. Humane en cultuurwetenschappen zijn (zoals trots van ons allemaal.

De drie Spirit-gemeenteraadsleden in de Leuvense gemeenteraad willen in ieder geval in de komende legislatuur garant staan voor een betere samenwerking tussen stad en universiteit. De opmerkingen van rector Marc Veronne in Veto zijn wat dat betreft hoopgevend. Studenten zijn daarbij een onmisbare partner. We hopen

steeds in de ranking nagenoeg afwezig. Wat telt zijn vooral Engelstalige bijdragen in positief wetenschappelijke tijdschriften zoals Nature en Science (20% van de wegging). Als men dus hieruit gevolgen trekt voor universiteiten waar, zoals aan de K.U.Leuven, meer dan 50% van de jongeren een opleiding volgt in de humane wetenschappen, dan ligt het probleem minder bij de Shanghai ranking, dan wel bij het gebruik ervan door onze beleidsvoerders.

De reacties op The Times World University ranking die verleden week verscheen waren minstens even merkwaardig. Ze geven aan dat ook de media gretig inspelen op de competitiegeest die uit rankings voortvloeit. Dat de K.U.Leuven hierop beter scoorde was natuurlijk aardig meegenomen, maar het echte nieuws was dat de VUB de sterkste stijger was. Dat is uiteraard goed voor de VUB, maar de berichtgeving stelt zich nauwelijks vragen bij een "prestigieuze" ranking waarin een universiteit op één jaar tijd 126 plaatsen beter kan worden. Op het eerste gezicht oogt The Times ranking misschien beter omdat er rekening wordt gehouden met onderwijsaspecten zoals de bestaffing/student ratio (20%) of het aantal internationale studenten of docenten (telkens 5%). Maar in feite gaat 50% van de beoordeling naar zogenoemde kwalitatieve criteria die vooral met naambekendheid te maken blijken te hebben. Verschillende Vlaamse universiteiten "scoren" dus wel beter op The Times ranking wat voor sommigen de betrouwbaarheid ervan doet toenemen. Maar in feite zijn de gegevens ervan minder doorzichtig dan Shanghai ranking, ook al is de laatste beperkter in benadering.

Er zijn dus meer dan genoeg redenen om de rankings te benaderen met de nodige aandacht en een kritische attitude. Ze zeggen veel meer dan wat erover gezegd wordt, en ze zeggen veel te weinig om er een ernstig universitair beleid aan te koppelen.

Nicolas Standaert, Hoogleraar sinologie

K.U. Leuven

dat hun vertegenwoordigers hun ivoren-torenmentaliteit verlaten en inzien dat de universitaire en Leuvense gemeenschap als maatschappelijke actoren tegenover elkaar hun verantwoordelijkheid moeten opnemen.

Thomas Leys

Voorzitter Spirit Leuven

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je
een evenement?

Plaats het dan GRATIS
in de database
Agenda K.U.Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven
K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELLEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op wekdagen van
10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

KERSVERS ONDERWIJSCOÖRDINATOR HEEFT VOORONTWERP ONDERWIJSBELEIDSPLAN KLAAR

“Geef de student zijn kerstvakantie terug”

Sinds hij op 27 juni tot onderwijscoördinator werd benoemd, is Ludo Melis niet bij de pakken blijven zitten. De oud-decaan van de faculteit Letteren praat honderduit over het voorontwerp van zijn eerste onderwijsbeleidsplan, dat binnenkort verschijnt. Maar is hij ondertussen al een beetje ingewerkt in zijn nieuwe functie?

Ken Lambeets & Simon Horsten

Ludo Melis: «Energijds kon ik me goed voorstellen wat onderwijs is, ik werk daar al langer rond aan de universiteit. Ik heb me wel moeten inwerken in een aantal adviesorganen die buiten de universiteit vallen, bijvoorbeeld de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) en de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR). Anderzijds waren er natuurlijk de lopende zaken, zoals de aanvragen voor accreditering, visitaties, projecten die we moeten opstarten, enzovoort. De voeling met het dagelijks leven mocht niet verloren gaan.»

Veto: Wat zijn de grote punten waaraan u concreet wilt werken?

Melis: «De universiteit heeft een niet onaardige visie over hoe onderwijs geleid kan worden, maar dat idee is een beetje in de lucht blijven hangen. We moeten onze opvattingen over het onderwijs laten ingroeien in de verschillende opleidingen. Met ingroeien bedoel ik niet enkel 'bekend maken' maar ook 'zijn eigen vorm laten krijgen'. De universiteit mag niet over een papieren en een reële werkelijkheid beschikken.»

JOBADVERTENTIES

«Ten tweede diversifieert de studentenpopulatie. Vanaf volgend jaar heb je enerzijds de studenten die na het secundair onderwijs een universitaire carrière zullen starten en anderzijds de bachelors die aan hun master zullen beginnen. In het kandidatuursysteem had je geen echte breuk, toen liep alles goed in mekaar over, van kandidatuur tot licentiaat. Nu is dat wel anders. Daarnaast heb je nog andere soorten nieuwe studenten zoals zij-instromers en herinstromers — zelfs bij de gewone diplomastudenten zit 20 à 25 procent niet meer in één jaar, een cijfer dat nog zal toenemen. Eén van de problemen is de coherentie van de opleiding. Je probeert een programma te maken dat samenhangt. De flexibilisering zoals we die kennen bij bijvoorbeeld IAJ-programma's trekt die coherentie uit elkaar. Die spanningen moeten we controleren.»

«Ik heb tijdens mijn jaren als decaan lang iedere zaterdag de jobadvertenties doorgenomen. Daar merk je terugkerende patronen in, die belangrijk zijn als je met onderwijs bezig bent. Het volstaat niet dat een toekomstige werknemer disciplinair gevormd is. Hij moet ook in team kunnen werken, talen kennen, oog hebben voor anderen. Hoe kunnen wij dat aanpakken? Je probeert de mensen niet klaar te stomen voor de arbeidsmarkt louter als product, je probeert hen wel de nodige openheid en attitude te geven.»

Veto: Vindt u een semestersysteem beter dan een jaarsysteem of omgekeerd, of prefereert u een creditsysteem?

Melis: «Een creditsysteem lost het probleem van de examens niet op. Een semester- en een jaarsysteem hebben elk hun voor- en nadelen. Er is echter niet voor niets oversgeschakeld naar een semestersysteem. Internationale uitwisselingen verlopen er nu eenmaal veel vlotter door. Vroeger kregen we frequent klachten van zowel studenten als professoren over de tijdsduur tussen vakken die in januari stoppen en die pas in juni geëxamineerd

worden. En voor eerstejaars is de overstap vlotter in het semestersysteem.»

«Een betreurenswaardig feit is het opofferen van de kerstvakantie aan de blokperiode. *À la limite* kunnen we proberen alle examens afgelegd te hebben voor Kerstmis, maar dan moeten we uiteraard vroeger beginnen en vroeger stoppen. Het is te vroeg om daar nu al iets concreets over te vertellen. En voor examens *à la carte* moeten zeker enkele praktische en organisatorische problemen worden overwonnen.»

Veto: Het is een feit dat het huidige semestersysteem niet onfeilbaar is.

Melis: «Dat is zo. Bekijken we even een studierichting die veel keuzes toelaat. Hoe kan je gespreid over drie weken aan elke student zes examens voorzien, zodanig dat elke student een equivalente regeling heeft van twee examens per week? Ik zeg u: dat is mathematisch onmogelijk en dan laten we de studenten die niet in één jaar zitten nog buiten beschouwing. Je kan in verschillende richtingen iets proberen. In Gent heeft men vaak twee of drie verschillende examens op één dag. Dat is niet het antwoord dat studenten wensen te krijgen en ook niet het antwoord waar ik aan denk. Of je kan een aantal vakken niet examineren of één examen aanbieden over twee vakken om er voor te zorgen dat het jaar niet zo vol zit. Hier wil ik concreet en op korte termijn aan werken.»

MASTERS

Veto: Volgend jaar beginnen de eerste masteropleidingen.

Melis: «Binnen vijf jaar gaan we merken dat de mentaliteit bij de studenten en de verwachtingen van de maatschappij anders zijn. De keuzepatronen gaan veranderen. Er gaan nu niet massaal studenten van Gent naar Leuven en omgekeerd, maar binnen vijf jaar zou die stroming wel eens anders kunnen zijn. Mijn bedoeling is elke begeleiding overbodig te maken. Er moet intern worden gewerkt aan het master-na-masteraanbod. Hoe ga je om met internationale programma's? We kunnen niet alle masteropleidingen in dubletten aanbieden. Je moet uitzoeken op welke vlakken het belangrijk is een aanbod te hebben.»

Veto: Hoe profileert u zich binnen de VLIR?

Melis: «VLIR-vergaderingen zijn er nog niet geweest. Ook al heb ik als decaan altijd contact gehad met collega's van over heel Vlaanderen, toch verwacht ik dat de samenwerking moeizaam zal verlopen. Al kan je een

we hanteren om te stellen dat hier gerationaliseerd wordt en daar niet? We hebben nood aan objectiveerbare parameters. Als er beslist wordt om unieke opleidingen niet te rationaliseren, voorspel ik dat binnen zes

pure willekeur.

Melis: «Er is een aantal vormingsmogelijkheden dat wordt aangeboden en dat willen we verder uitbouwen. Daarenboven gaan we docenten honoreren in een portfolio.

In sommige landen is dat nu al zo. Dat is een positieve waardering, een soepelere manier om onderwijsopdrachten toe te wijzen.»

«Wat me wel zorgen baart is dat de kwaliteitszorg te wensen overlaat. In de eerste week van het academiejaar heb ik een oproep gedaan waar helaas weinig respons op is gekomen van de studenten. We moeten opletten dat de kwaliteitszorg zichzelf niet begraaft.»

Veto: Wanneer spreekt men van een goede studentendelegatie?

Melis: «Hoe beter de studentendelegatie — ik zeg niet 'hoe meer ze roept', maar 'hoe beter ze is' — is, des te beter de Permanente Onderwijscommissies. Het is altijd hopen dat je een goede studentengeneratie hebt. Op het moment dat studenten serieuze dingen zeggen, luisteren professoren trouwens steeds geboeid. Van negatieve respons moet je geen schrik hebben. Heb je echter te maken met een passieve generatie, dan wringt er iets. Maar ik maak me geen zorgen. Op de Onderwijsraad zijn er altijd goede studentendelegaties geweest, op de POC durft het wel eens te schommelen per opleiding, onder andere afhankelijk van de grootte. Ik heb als decaan ook altijd een student in het bureau van de

faculteit gehad. Zo leren studenten waar beslissingen vandaan komen.»

Veto: Er is momenteel heel wat commotie rond visitaties.

Melis: «Veel mensen willen visitatie intern houden, maar dat is gevaarlijk. Als je intern evalueert, dan kan je de manier waarop je evalueert gebruiken om te oordelen. Het is niet goed dat degene die het onderwijs coördineert tegelijkertijd onderzoeksrechter is. Ik denk dat een interne evaluatie een vergiftigd geschenk is en het valt nog te bekijken of het veel goedkoper is. De VLIR daarentegen stelt een commissie samen, maar laat deze heel vrij in haar werk. Ze is dus niet tegelijkertijd rechter en partij. Op korte termijn zitten we vast aan dat VLIR-systeem.»

PRIJSFACTOR

«Procedureel kan er dan weer wel wat aan de onafhankelijkheid van de commissies veranderen. En de kostprijs moet transparant worden, die ligt momenteel erg hoog. Er worden op voorhand begrotingen opgemaakt die de universiteiten elk voor hun visitatiecommissies moeten betalen, maar die stijgen jaar na jaar enorm. Je moet namelijk de mensen vinden die de visitatie komen doen. Als die schaars worden, stijgt de kostprijs en als ze uit het buitenland moeten komen natuurlijk nog meer. Naargelang de zaak complexer wordt, komen ze langer, wat wederom een prijsstijging tot gevolg heeft. Als alles naar wens verloopt en iedereen zich aan de spelregels houdt, dan is de prijsfactor redelijk. Maar als de visitatiecommissies verhalen brengen waar niemand mee gebaat is of als men verzandt in juridische oorlogen, dan gaat men met een heel nieuw systeem op de proppen moeten komen.»

(foto Joris Bens)

maanden alle opleidingen in Vlaanderen uniek zijn, behalve rechten en geneeskunde, want daar is toch volk genoeg. Ik kan wel vertellen dat men aan de K.U.Leuven wel al intern onderzoek verricht naar dergelijke parameters. Dat is nodig om het debat niet in een oorlog te laten onttaarden.»

GRAPJE

«Het idee van één Vlaamse universiteit vind ik wel leuk, maar volgens mij zou die toch vooral bestaan uit elkaar beconcurrerende onderdelen — zo verplaatst je het probleem alleen maar. Ik denk dat dit maar een grapje was van rector Van Cauwenberge.»

Veto: Hoe verloopt de samenwerking van de K.U.Leuven met de hogescholen van de Leuvense associatie?

Melis: «In de associatie heb je enkele belangrijke zaken: aan de ene kant de academische opleiding, waarmee we al relatief ver staan. Voor drie richtingen (industriële ingenieur, vertaler-tolk en economische wetenschappen) zijn er samenwerkingsstructuren uitgebouwd. Wat betreft de professionele opleidingen stellen zich twee werkpunten. Ten eerste het valoriseren van kennis die niet tot een diploma heeft geleid. Neem nu een meisje dat hier Engels komt studeren en dat in januari niet geslaagd is. Waarom zou ze wat ze tussen oktober en januari geleerd heeft niet kunnen gebruiken in een regentaat, waar het ritme trager is? Dit procédé kan zich trouwens ook in omgekeerde richting afspelen. Ook moeten de professionele opleidingen beter op elkaar worden afgesteld, zodat omschakelingen vlotter verlopen.»

Veto: Een grote kritiek van de studenten is dat professoren doceren zoals ze zelf willen, dus naar

“Een interne visitatie is een vergiftigd geschenk en of het veel goedkoper is, valt ook nog te bekijken”

aantal zaken wel concretiseren, ook buiten Vlaanderen. Stel dat we naar een tweejaars-master gaan voor sinologie of japanologie, dan kunnen we bijvoorbeeld een jaar Leuven en een jaar Leiden aanbieden.»

Veto: Zijn er al concrete plannen rond rationalisering?

Melis: «Op dit ogenblik nog niet, maar ik vind dat niet jammer. In zijn financieel decreet toont minister Vandenbroucke de intentie om te rationaliseren. Maar welke principes gaan

TENTOONSTELLINGSPROGRAMMA "06/09 - HORS D'OEUVRE"

Museum brengt collectie naar de winkel

Dankzij organisaties als 30CC, STUK en Het Depot heeft Leuven de voorbije jaren een aardige reputatie opgebouwd als cultuurstad. Het aanbod is ruim en de waardering ligt hoog, maar volgens Louis Tobback kan Leuven op cultureel vlak toch nog een tandje bijsteken. De ambitie van de immer onbescheiden burgervader is niet min: Leuven moet een broeihaard van creatief talent worden, die zich kan meten met de "grootsteden" Antwerpen en Gent.

Jens van de Maele

Een stad op de frontlijn van de culturele innovatie, gedragen door dynamische, trendsettende inwoners. Dat klinkt goed, maar er is één struikelblok: een prestigieuze stad is - helaas - ook een dure stad. De woningprijzen hebben stilletjesaan een exuberant peil bereikt, en "creatieve" mensen die zich definitief in Leuven willen settelen, kunnen dat niet zonder een flink gevuld spaarpotje - waardoor de meeste jongeren a priori uit de boot vallen. Toch wil het stadsbestuur in de komende jaren het Leuvense prestigegehalte nóg verder opvijzelen, onder andere door de verbouwing van het Stedelijk Museum in de Savoyestraat.

Tegen 2009 moet een gloednieuw complex plaats bieden aan de historische en archeologische collecties, maar ook aan moderne kunstexposities, een boekenwinkel en een café. Omdat de verbouwing met nogal wat kap- en breekwerk gepaard zal gaan, sluit het Stedelijk Museum drie jaar lang zijn deuren. De meeste museumstukken worden tijdelijk op-

geslagen in het douane-depot aan de Vaartkom, terwijl de meest waardevolle schilderijen en beelden - waarvoor het depotgebouw iets té onluxueus is - worden uitgeleend aan musea in Brugge en Mechelen.

Natuurlijk zorgt de tijdelijke sluiting voor een ietwat paradoxale situatie: terwijl Leuven zich nu net als ultieme cultuurstad wil profileren, moeten toeristen (en inwoners) het drie jaar lang zónder stadsmuseum stellen. De echte

cultuurminnaar maalt daar wellicht niet om: het beloofde eindresultaat lijkt het wachten wel waard. Toch schijnt de museumdirectie te zijn bevangen door een *horror vacui*, want ze voorziet een klein tentoonstellingsproject om de tussentijd te overbruggen.

SUMMIER

Onder de titel *06/09 - Hors d'oeuvre* worden negen stukken uit de museumcollectie - waaronder een tinnen koffiekkan, een gietijzeren handbel uit 1774, een Chinese porseleinen theepot en een 18e eeuwse nootmuskaatrasp - in enkele winkels en horecazaken van de Mechelsestraat en de Vismarkt tentoongesteld. Elk voorwerp is "verpakt" in een doorzichtige beschermingsbox, die je dan aandachtig kan bekijken terwijl je bijvoorbeeld aan de kassa aanschuift bij sportwinkel Mertens, een pintje drinkt in café De Blauwe Schuit, of om een aspirinedoosje vraagt in apotheek De Zeven Hoeken. Bij elk kunstobject kan je een bijhorend kaartje met wat summier info meegritsen.

Gaat *06/09* werkelijk om "schatten" die de "doelgerichte bezoeker" kan gaan "ontdekken", zoals die kaartjes doen geloven? Ach, welnee. Op de conceptuele en visuele omkadering valt weinig aan te merken, maar het inhoudelijke aspect laat niet meer dan een efemere indruk na. Een indruk van cultuur die de commercie een handje toesteeft - of zou het omgekeerd zijn?

"Aardewerk in de etalage van apotheek De Zeven Hoeken"

LEUVENS PLATFORM WIL MELDPUNT RACISME PROMOTEN

Tijd voor diversiteit

Aan het eind van vorig academiejaar namen twee zussen het initiatief om 'iets' te doen tegen de opstoten van racisme in Leuven. Aanvankelijk volstond men in het verzamelen van klachten en het opstellen van een platformtekst, die medestanders konden ondertekenen. De groep rond Marieke, Noor en Jaques groeide aan en kreeg concrete vorm in het project Diversitijd. Eerste agendapunt van Diversitijd: het bekendmaken van het meldpunt voor racisme in Leuven.

Robby Vangeel & Ilse De Witte

Dat er in Vlaanderen nog steeds een probleem is rond verdraagzaamheid, bewijzen de jongste verkiezingsuitslagen, met een status quo voor het Vlaams Belang. Het meldpunt voor racisme geniet weinig bekendheid in Leuven. De klachten over racistische voorvallen bereiken vaak niet eens het meldpunt, laat staan de politiediensten of het parket. Blijkbaar ligt de drempel om een feit te melden nog steeds erg hoog. Slachtoffers en getuigen vragen

Leuvenaars, zowel buitenlanders, allochtonen als autochtonen, want er bestaat ook zoiets als 'omgekeerd racisme'. Diversitijd dringt er bij het nieuwe stadsbestuur op aan om een meldpunt voor discriminatie op te richten, zodat discriminatie om eender welke reden (geslacht, religie, handicap) in Leuven zou aangeklaagd kunnen worden. Belangrijk is dat ook getuigen zich kunnen richten tot het Meldpunt. Het relaas van een neutrale derde maakt vaak het verschil tussen een woord-tegen-woord situatie en een goed gedocumenteerde klacht.

Deze verzameling vrijwilligers, is spontaan ontstaan, en wordt steeds beter georganiseerd. Dat een bende enthousiastelingen zich hiermee bezig houdt, kan alleen maar toegejuicht worden. Naast een meldpunt voor discriminatie stelt Diversitijd nog andere eisen, of beter, legt Diversitijd nog andere beleidsvoorstellen op tafel. De jongste gemeenteraadsverkiezingen vormen voor Diversitijd het geknipte moment om zich met een hele resem voorstellen te richten tot het (nieuwe) stadsbestuur.

DEURBELEID

Het Meldpunt Racisme Leuven bestaat al sinds oktober 2003. Van meet af aan werd er samengewerkt met diverse stedelijke diensten en lokale organisaties (zoals Pangaea) en het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding. Het grootste succes werd geboekt inzake het deurbeleid van horecazaken. Een racistische portier werd veroordeeld tot zes maanden effectieve celstraf en het levenslang verbod ooit nog een portiersfunctie uit te oefenen op Belgisch grondgebied.

diversitijd@gmail.com
www.diversitijd.blogspot.com
racisme@leuven.be
www.leuven.meldpunten.be

BOOMPJE (4): PROFESSOR NICOLE VAN LIPZIG

Het laatste continent

Dat het universitaire personeel naast hun academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Welkijs zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: "Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?" Deze week gingen we langs bij Nicole Van Lipzig van de Physical and Regional Geography Research Group.

Kristien Geurts

Nicole Van Lipzig: «Ik heb het boek *Poolreizen* van Richard Bitanja gekozen. De auteur is een oud-collega van mij. Hij is op expeditie in Antarctica geweest, dezelfde expeditie als ikzelf gedaan heb. Daarom is het boek heel herkenbaar voor me en bovendien ook nog eens heel boeiend geschreven. Het is trouwens niet zomaar het relaas van een expeditie, er zit ook een heel mooi verhaal in.»

«Het gaat over twee onderzoekers die beginnen aan hun poolreis vanuit Nederland. Zij is een biologe en hij een geoloog, die elkaar op voorhand nog niet kennen en mekaar ontmoeten op het vliegtuig naar Kaapstad. Al tijdens de reis praten ze over verschillende religieuze en filosofische vragen. Ze hebben elk heel sterke meningen hierover die met elkaar botsen. Eens in Antarctica beginnen ze aan hun onderzoek en daar blijkt dat ze hun onderzoek ook op een heel andere manier uitvoeren. De biologe is zeer ambitieus en zoekt erg in op haar eigen onderzoek. Ze houdt weinig rekening met de mensen om haar heen, ze is zeer gefocust. De geoloog daarentegen heeft een wat bredere insteek. Ze discussiëren vaak over welk onderzoek wanneer gedaan moet worden. Dat vond ikzelf wel interessant omdat dat effectief een probleem is dat de kop opsteekt wanneer je op expeditie bent. Uiteindelijk komen ze in een heel geïsoleerde situatie terecht en dan gebeurt er iets wat ik nu niet ga verklappen.»

ISOLEMENT

«Een belangrijk thema van het omgaan met religie. De auteur gebruikt de setting om mensen met elkaar te confronteren. Doordat de onderzoekers op Antarctica in isolement zitten laaien de discussies vaak hoog op. Deze discussies zijn soms persoonlijk, maar gaan ook over de filosofie van het leven en andere fundamentele kwesties. Omdat het boek gebaseerd is op een expeditie die de auteur zelf maakte, komen er wel heel wat non-fictie elementen en thema's voor in het boek. Maar de hoofdpersonen en de geschiedenis die zij doorleven zijn grotendeels verzonnen.»

«Ik denk dat het boek de schoonheid van het landschap en de ervaring van het isolement goed portretteert. Wat ik erg spannend vond is hoe de dreiging van het landschap weergegeven wordt. Ook de totaal onverwachte wending aan het einde van het boek sprak me heel erg aan. Ik ga hier niet verder op ingaan want ik wil aan de mensen die het boek nog willen lezen niets verklappen. Het boek deed me echt iets. *Poolreizen* geeft ook niet-wetenschappers een heel goed inzicht. Het boek op zich is zeker geen promotie voor de wetenschap want Bitanja beschrijft heel genuanceerd zowel de pro's als de contra's van het vak.»

Poolreizen, Richard Bitanja, uitgeverij Servo, Assen

(foto Joris Bens)

VISITATIECOMMISSIE (3): KINDERUNIVERSITEIT

“Ik ga naar China en ik neem mee”

Drie opeenvolgende zaterdagen organiseert de K.U.Leuven in samenwerking met de faculteiten van humane, biomedische en exacte wetenschappen de kinderuniversiteit. Op de eerste dag van de kinderuniversiteit waren er een 150-tal geïnteresseerden aanwezig voor een voormiddag les in humane wetenschappen.

Goele Kerkhofs

Vorig jaar organiseerde de K.U.Leuven voor de eerste keer de kinderuniversiteit om naar Duits voorbeeld kinderen warm te maken voor het ‘levenslange leren’ en om hen op een toffe manier kennis te laten maken met de universiteit. Van het gratis initiatief wordt ook dit jaar dankbaar gebruikgemaakt door ouders en kinderen van over het hele land.

In de hal van de sociale wetenschappenfaculteit ontmoeten acht- tot dertienjarigen elkaar voor een ganse voormiddag unief. Tal van doestandjes en een animator van Technopolis houden de kinderen prettig bezig tot 10 uur. Dan worden de volwassenen weggestuurd naar Alma met een gratis *De Morgen* onder de arm, zodat de kinderen aan hun student(je)-voor-één-dag kunnen beginnen. Bij het afscheid nemen, zijn het vooral de ouders die dralen en om een kusje vragen. Hun kinderen zwaaien even en nemen dan gretig plaats in de aula, waar Ketnetwrapper Peter Pype hen welkom heet.

De prof van dienst valt met de deur in huis door een praatje met een Chinees meisje, in het Chinees weliswaar. De aandacht is getrokken en de les ‘Morgen ga ik naar China!’ is begonnen. Met behulp van het spel ‘Ik ga naar China en ik neem mee’ wordt op een speelse manier kennisgemaakt met China en de Chinese cultuur. Elk voorwerp dat mee op reis mag, zoals een fietsbel, eetstokjes, een camera en een woordenboek, dient als inleiding voor een uitleg over typische Chinese gebruiken. Respectievelijk de bevolking, de voeding, de Olympische Spelen van 2008 en de Chinese taal komen aan bod. De les van professor Nicolas Standaert blijkt een groot succes, de kinderen zijn erg geïnteresseerd en als volwassene kom je ook

wel wat te weten. Zo heeft Mulan echt geleefd en vocht ze tegen de Hunnen, zoals in de gelijknamige Disneyfilm in beeld werd gebracht. Als bescherming tegen die barbaarse Hunnen werd de Chinese Muur gebouwd. En in tegenstelling tot wat beweerd wordt, kan je dit bouwwerk niet van op de maan zien.

MASCOTTES

Waar de kinderen duidelijk op voorhand naar uitkeken, komt pas op het einde van de les aan bod: het aanleren van enkele Chinese woorden en karakters. Professor Standaert legt het eigene van de Chinese taal op een eenvoudige en correcte manier uit en schuwt daarbij de begrippen toontaal, karakter en intonatie niet. De kinderen vinden het heerlijk en krabbelen ijverig de karakters voor het Chinese ‘goeiedag’ (‘Ni Hao’) neer. Heel wat leergierige kindstudenten nemen daarnaast nota’s zoals echte studenten dat doen. Een blik op hun nota’s leert dat vooral het cijfermateriaal belangrijk geacht wordt: “hoe hoog is de hoogste berg: 8.848 meter”, “Hoeveel inwoners telt

China: 1.300.000”. En dankzij het leuke ondersteunende materiaal (leve de powerpointpresentatie) vallen de mascottes voor de Olympische Spelen, die in 2008 in China zullen plaatsvinden, goed in de smaak: *Beibi, Jingjing, Huanhuan, Yingying en Nini* zijn alvast geen onbekenden meer voor dit publiek.

De les verloopt vlot en kindvriendelijk, mede dankzij de wrapper, die onder andere een meerwaarde blijkt bij het vragenstellen. Na deze eerste les volgt een welverdiende pauze met appel en fruitsap in de hal. In de aula deelt Peter Pype wat handtekeningen uit, beantwoordt professor Standaert een enkele vraag en interviewen de nieuwsploegen erop los. Grappig om zien zijn enkele jongens en meisjes die van deze tijd gebruikmaken om nota’s te vergelijken en ontbrekende weetjes aan te vullen op de eigen papieren. Na de pauze volgt een keuzeles. De ene groep luistert naar professor Christian Laes die heel wat te vertellen heeft over ‘Kleine Romeinen. Jonge kinderen in het oude Rome’. De andere groep neemt het concept ‘geheugen’ onder de loep tijdens de les ‘Mag ik even jouw hippocampus zien?’, begeleid door docente Griet Van Vaerenbergh. Ook bij deze lessen wordt interactief lesgegeven en gebruiken de proffen leuk ondersteunend materiaal.

Tegen half één zijn de lessen afgelopen en worden de ouders terug welkom geheten in de aula voor de diploma-uitreiking. Eén kind krijgt zijn diploma overhandigd door de vice-rector humane wetenschappen, professor Filip Abraham. Daarna krijgen alle kinderen een diploma en stappen trotse ouders met nieuwbakken gediplomeerdjes de namiddag tegemoet.

Wat het lessenpakket van de kinderuniversiteit betreft, is duidelijk rekening gehouden met de actualiteit. Zo is er de opmars van China die de eerste dag van de kinderuniversiteit aan bod komt. De volgende zitting behandelde onder andere de kwestie ‘Stamcelbiologie’ (met als prof van dienst de welbekende Catherine Verfaillie) en nu zaterdag op de laatste kinderuniversiteit van het jaar wordt het thema ‘Klimaat’ op de voorgrond geplaatst, met een les over ‘Het Broeikaseffect’.

De kinderuniversiteit wordt nog georganiseerd op 21 oktober

(foto archief)

KENNEN STUDENTEN DE DIENSTEN VAN STUDENTENVOORZIENINGEN?

Alle wegen leiden naar het Van Dalecollege

De Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) heeft een belangrijk jaar voor de boeg want de verdeling van de subsidies ligt opnieuw op tafel. Er wordt een jaar tijd uitgetrokken om te brainstormen en te beslissen wat er nu precies belangrijk is voor studenten.

Ilse De Witte

De Raad voor Studentenvoorzieningen houdt zich bezig met “de sociale en culturele werking ten voordele van de studenten”. Deze uitdrukking is een vlag die zijn lading dekt, maar heel wat studenten kunnen zich er niet veel bij voorstellen. Toch is er niet één student die de goedkope maaltijden in Alma, de fietsverhuur van Velo, het Medisch en Psychotherapeutisch centrum of de (gesubsidiëerde) residenties van de K.U.Leuven niet weet te appreciëren. Deze concrete en vertrouwde studentenvoorzieningen zouden er wellicht niet gekomen zijn zonder RvS.

De meeste studenten kennen de diensten van Studentenvoorzieningen niet voldoende. Ook Jan De Vriendt, directeur Studentenvoorzieningen, bevestigt dat de meeste studenten waarschijnlijk zouden “buisen” op een kennistest over de verschillende diensten, ondanks de inspanningen vanuit RvS. De centralisatie van de diensten van Studentenvoorzieningen in het Van Dalecollege is een stap in de goede richting. Het Psychotherapeutisch centrum (en de dienst studieadvies) staken de straat over en zijn vanaf nu in het Van Dalecollege in de Naamsestraat te vinden

in plaats van in het Atrechtcollege. Als de student de poort binnenstapt vindt hij in één moeite de studentenadviesdiensten (studieadvies, sociale, juridische en jobdienst), de huisvestingsdienst en het Medisch en Psychotherapeutisch centrum. Nu kan en moet er nog verder gewerkt worden aan de naambekendheid van het Van Dalecollege als verzamelpunt.

De raad beslist namelijk zelf op welke manier haar budgetten verdeeld zullen worden over de verschillende diensten en binnen deze diensten. Grosso modo gaat er veertig procent van de subsidies naar Alma, dertig procent naar huisvesting, tien procent naar het Medisch en Psychotherapeutisch centrum en tien procent naar Studentenvoorzieningen. Ook studentenorganisatie LOKO krijgt van RvS een toelage voor haar werking.

RESERVES

De Raad voor Studentenvoorzieningen buigt zich dit jaar ook over de verdeling van de centen in het kader van haar eigen doelstellingen. De universele doelstellingen gaan over de dienstverlening naar alle studenten, daarnaast zijn er specifieke doelgroepen met al even specifieke noden. In de loop van het jaar bekijkt men waaraan geld besteed wordt en wat belangrijk is voor studenten.

De RvS krijgt een toelage van de Vlaamse Gemeenschap en een deel van het inschrijvingsgeld van de studenten. Daarnaast heeft ze eigen inkomsten, onder andere uit huisvesting. Het aantal inschrijvingen aan de uni-

versiteit is dit jaar weer gestegen en na een aantal magere jaren is RvS erin geslaagd om weer reserves op te bouwen in de laatste jaren. Die kunnen dan weer gebruikt worden voor projecten als het bouwen van nieuwe studentenkamers, het aanstellen van een

coördinator voor het alloctonenbeleid en verbouwingen aan Alma 3.

Op woensdag 25 oktober van 16u tot 19u houdt Studentenvoorzieningen opendeur in het Van Dalecollege

Raad voor Studentenvoorzieningen

De samenstelling van RvS is bijzonder omdat de studenten een derde van de leden uitmaken. Naast studenten zetelen in de raad afgevaardigden van de academische overheid (waaronder de Coördinator Studentenbeleid) en van het personeel van de studentenvoorzieningen. Elke fractie bestaat uit vijf vertegenwoordigers die bij een gewone meerderheid beslissen welke studentenvoorzieningen meer of minder betaald zullen worden.

De voorzitter van RvS, de Coördinator Studentenbeleid, wordt geleverd door de academische overheid. In de huidige bestuursploeg is dat professor Mart Buekers. Professor Buekers heeft zich afgelopen academiejaar bewezen als een fervent tegenstander van het fractionaire denken. Alle beslissingen werden bij consensus genomen en het kwam verleden jaar geen enkele keer tot een stemming op RvS. De visie van professor Buekers is dat vertegenwoordigers samen moeten denken als leden van de raad en niet (louter) als studenten, personeel van de sociale sector of bestuurders van de K.U.Leuven.

Niet enkel de optelsom van het aantal

vertegenwoordigers leert ons dat de studenten op RvS misschien meer in de pap te brokken hebben dan bij andere beleidsorganen. De Raad voor Studentenvoorzieningen heeft een langere geschiedenis achter de rug wat betreft de participatie van studenten in het beleid. Bij monde van de ondervoorzitter kunnen studenten zelf onderwerpen op de agenda plaatsen. De ondervoorzitter maakt namelijk deel uit van het bureau van RvS (samen met de voorzitter en de directeur van de dienst studentenvoorzieningen). Een belangrijk privilege, waarvan de studenten in het verleden misschien niet steeds genoeg gebruikmaakten.

Toen de Raad voor Studentenvoorzieningen in 1971 werd opgericht door de Raad van Bestuur van de K.U.Leuven kreeg ze “de coördinatie en de ontwikkeling van de sociale en culturele werking ten voordele van de studenten van de Katholieke Universiteit Leuven” als taak toegewezen. Vanaf het ontstaan van RvS waren studenten altijd nauw betrokken bij het beheer van de sociale sector.

Arne studeerde antropologie aan de K.U.Leuven, is al jaren Veto-medewerker en gebeten door de Afrika-microbe. Elke twee weken stuurt hij een sfeerbeeld op en laat hij ons een stukje Afrika opsnuiven.

De ark van Noach

Het wordt tijd dat het regenseizoen eraan komt. Over de stenen in de Tanzaniaanse rivierbeddingen waait stof en zand. Regelmatig kruisen we op de weg naar Ngorongoro dit netwerk van bestemmingsloze holle wegen. Ngorongoro is een gigantische krater die overgebleven is na de uitbarsting van een vulkaan zo groot als de Kilimanjaro enkele miljoenen jaren geleden. Tegenwoordig is de krater een ark van Noach gevuld met duizenden wilde dieren. Het is deze natuurlijke dierentuin die miljoenen toeristen uit de hele wereld aantrekt. Hoewel ik niet bepaald een dierenfreak ben, kon mijn nieuwsgierigheid niet weerstaan aan de verleiding van deze veelbelovende plek. Mijn eerste safari in Afrika lag vast.

Arne Saeys

Met de jeep rijden we de zeshonderd meter hoge rand van de krater op. Eens bovengekomen is het uitzicht adembenemend. Een enorme vlakke waar wit stof opwaait rond een half uitgedroogd meer met bosjes die de binnenwand van de *caldeira* oplopen. Al gauw verschijnen enkele Masai-jongeren voor de lens van mijn fototoestel. Of ik geen armband wil kopen? Of een speer? Of een dolk? Neen, maar ik wil best wel een foto van hen nemen. Voor één euro mag ik wat couleur locale toevoegen aan mijn kiekje van de krater.

Bij de afdaling in de reusachtige soepkom van Ngorongoro krijgen we eerst een kudde zebra's voorgeschoteld. Deze sierlijke viervoeters grazen samen met enkele oerlelijke koeien. Zebra's hebben goede ogen, terwijl de lelijke koeien een sterk ontwikkeld reukorgaan en goede oren bezitten. Zo doen ze een beroep op elkaar. Bijvoorbeeld wanneer een leeuw of een luipaard zou aanvallen.

PINDAKAAS

Wat ik enkel op *National Geographic* had verwacht, speelt zich plots voor mijn neus af. Een gezinnetje met vader leeuw, moeder leeuw en de kleine Simba komt gezellig een net gedode buffel oppeuzelen. In de verte maken de hyena's zich klaar om mee te profiteren van de verse buit. Vader leeuw jaagt hen echter weg. Na de lunch waggelt de hele leeuwenfamilie plotseling in de richting van onze jeep. Daar aangekomen vleit de koning van de jungle zich als eerste lekker neer in de schaduw van ons voertuig. Ook de leeuw en de kleine welpen zoeken afkoeling. Zij nestelen zich gewoonweg onder de wagen. Met leeuwen onder en naast ons zitten we daar vast in het midden van de krater. Tot de chauffeur de motor terug opstart en de moedige carnivoren verschrikt de biezen nemen.

Na afloop van de safari wordt op het terras van ons gastverblijf de tafel gedekt. Terwijl we nog aan het napraten zijn over de avonturen van die dag, klauteren enkele bavianen naast ons de boom in. Doelgericht ritst een lange harige arm plots de pindakaas weg van tafel. Haastig springt de dief naar de rotsen waar hij de glazen pot in scherven slaat. Nog voor de aap zijn buit kan proeven, wordt hij weggejaagd door de wilde gebaren van onze chauffeur.

Dit is het leven zoals het is op safari. Goed voor een spectaculair weekend. De volgende ochtend sta ik opnieuw voor de klas om Engels te geven. We zingen *Old Mac Donald had a farm* met een opsomming van alle dieren op de boerderij. Het maakt niet zoveel indruk op de Tanzaniaanse kinderen.

De wereld is klein

Minderheden

VS - Overall breekt men er zich het hoofd over hoe men jongeren uit minderheidsgroepen kan winnen voor het hoger onderwijs. Misschien heeft men in de Verenigde Staten wel een goede manier gevonden om die doelgroep daadwerkelijk op de collegebanken te krijgen. Scholen die een online-studieprogramma aanbieden slagen erin opvallend veel jongeren uit de minder begoede klassen aan te trekken. Onderwijsdeskundigen menen dat vooral het flexibel karakter de jongeren aanspreekt. Ook socio-maatschappelijke factoren spelen een rol. Wanneer je online je diploma haalt hoef je je geen zorgen te maken over aanvaard te worden door je medestudenten. Bovendien zijn de studenten ervan overtuigd dat ze enkel op deze manier eerlijk beoordeeld worden.

Prostitutie

Groot-Brittannië - Niet alleen bij het studeren appreciëren studenten flexibiliteit. Wanneer je een heel flexibele studentenjob wil, kan je het misschien eens in de prostitutie proberen. In Groot-Brittannië verdubbelde in de afgelopen zes jaar het aantal studentes die in de seksindustrie aan de slag zijn. Meer dan een tiende van de studenten kent minstens één medestudente die haar avonden niet achter de boeken doorbrengt, maar in bed. Vooral de stijgende studiekost dwingt studentes op hun rug.

Gratis onderwijs

Nederland - Nederlandse studentes die krap bij kas zitten, hoeven zich niet te prostitueren. Wat harder studeren kan hun budgetperikelen eensklaps oplossen. De universiteit van Maastricht is van plan om de *crème de la crème* onder haar studenten te belonen. Studenten die tot de beste drie percent behoren, maken aanspraak op een subsidiëring van 1.500 euro per jaar. Het gaat er de universiteit natuurlijk om de studentenaantallen op te krikken. Ze verwacht een groei van vijf percent, maar of dit cadeautje ook deze uitwerking zal hebben, lijkt twijfelachtig.

Homo

Taiwan - Twijfelen: uit de kast of niet. Een groot deel van de homoseksuele Taiwanese studenten die het afgelopen jaar geïnterviewd werden door een commissie van het departement onderwijs, heeft zware emotionele problemen. Bijna dertien procent vertoont tekenen van depressie, terwijl amper vier percent van de heteroseksuele jongeren daarmee kampt. Ondanks de steeds toenemende aanvaarding van homoseksualiteit, kan het gros van de jongeren zijn problemen niet kwijt bij de ouders.

Boekenverbranding

Australië - Of de betrokken studenten dít aan hun ouders verkocht krijgen is eveneens twijfelachtig. Uit protest tegen het uit de rekken halen van twee boeken, vond er vorige week aan de universiteit van Baillieu een symbolische boekenverbranding plaats. De organiserende studenten, protesteerden tegen de hetze rond de boeken van Abdullah Azzam. De boeken zouden volgens de *Classification Review Board* opruiende taal bevatten en de jihad promoten. De studentenvakbond repliceerde dat de censuur niet verschilde van de vroegere politiek geïnspireerde boekenverbrandingen.

(tvb)

KRINGLOOP (4): SCHACHTENVERKOOP VAN WINA

“Headbanger? Wat is dat?”

Iedere week loopt een Veto-medewerker de kringactiviteiten af. Deze week gingen we naar de schachtenverkoop van Wina in hun fakbar onder Alma 3. Deze was niet moeilijk te vinden: Sneeuw witte en het Vogelbekdier gaven de juiste richting aan.

Kristien Geurts

Waar zijn we: het is donker, het stinkt naar vergane sigarettenrook en verschaalde bierlucht, we zijn vrij dicht bij een campus en de toiletten lijken door incontinentie mensen te zijn misbruikt. Inderdaad, we zijn in een fakbar. Tot zover het typische want verder staat er ook een hoop zenuwachtige eerstejaartjes buiten in de kou hun lot af te wachten. Ze staan klaar om hun eigen persoon onder gênante omstandigheden te promoten en wij wachten met enig leedvermaak af om te zien wat ze te bieden hebben.

Een voor een schuifelen ze naar binnen, wat voor de levensgrote Codex en Stembus al geen evidente opdracht blijkt te zijn. De schachtenmeester staat klaar en roept de schachten een voor een naar voren. Er zijn onder andere een Piraat, een Danseres, een Pinguïn en een vreemde imitatie van wat later Louis Tobback blijkt te zijn. Maar we zitten tussen de wiskundigen dus kon ook de

Grootste Gemene Deler niet ontbreken. Een beetje uit het oog springend is de Progressieve Moslim met een Humo in zijn hand.

Nadat deze en anderen voorgesteld zijn mogen zij allemaal een rolletje spelen in een door de schachtenmeester uitgeschreven verhaal. Het Gele Huis moet zijn brievenbus opendoen, de (vrouwelijke) Brandladder wordt beklommen door de Piraat en de Danseres moet natuurlijk dansen. Dat vormde geen probleem voor dit choreografisch talent, tot hem werd gevraagd te headbanger. Hij keek een beetje vervreemd naar de schachtenmeester en vroeg verbaasd ‘maar wat is dat?’.

PRIEMGETALLEN

Andere personages moesten eerder wat over zichzelf vertellen. Zo hoorden we van Sneeuw witte waarom zij de mooiste was en van de Codex hoe goed hij vertrouwd was met het Winalied. De sfeer komt er al wat meer in en dat is vooral aan de Multifunctionele Boor te zien. Daarvan getuige zijn *Get ready*-imitatie. Het moment suprême zit er aan te komen. De schachten prijzen zichzelf voor de laatste keer aan en moeten weer naar buiten. Een voor een worden ze binnengevoerd en met de rug naar de ouderejaars toe op een tafel gezet. Dan kan het bieden beginnen. Zoals reeds vermeld zitten we bij

(foto Kelly Van Rensbergen)

wiskundigen en het is dan ook niet geheel verwonderlijk dat hier in priemgetallen wordt opgeboden. Spijtig genoeg voor de ene en nogal egostrelend voor de andere variëren de prijzen van een bak bier tot een vat bier. In ieder geval zal er geld genoeg zijn voor een geweldige doop, zo vertrouwt de schachtenmeester ons achteraf opgetogen toe.

Dat de doop een succes zal worden, daar bestaat geen twijfel over. In de nu overvolle fakbar lijkt iedereen tevreden. Er zijn geen te

gênante momenten geweest en de ouderejaars nemen de schachten onmiddellijk onder hun vleugels. Dat dit voor vele schachten betekent dat ze nu een week ontbijt op bed mogen brengen, meermaals de afwas zullen moeten doen en zichzelf hoogstwaarschijnlijk nog eens zullen moeten bewijzen voor het iets ruimere publiek van de stad Leuven, nemen deze eerstejaars er graag bij. Ze zijn tenminste van die verkoop af.

's Meiers

(foto's

Nele Van Doninck &
Kris Vanelderren)

Filmfirmament

Perfume: the story of a murderer

De lezers van *Das parfum* van Patrick Süskind achten het boek haast unaniem onverfilmbaar. Hoe maak je in hemelsnaam een film over geuren? Dat is niet minder haalbaar dan een boek erover, repliceert regisseur Tom Tykwer (onder andere Lola Rennt) terecht in voorafgaande interviews. De sfeer die Süskind met woorden oproept, tracht hij met beelden weer te geven. In dat opzet is Tykwer alvast meesterlijk geslaagd.

Kristien Geurts

Geen licht, geen beweging, geen geluid, alleen een neus die langzaam inademt, vormt de opening van *Perfume: the story of a murderer*. Vanaf het eerste moment zit de sfeer juist. Een voice-over leidt ons de wereld van Jean-Baptiste Grenouille in. Dat deze wereld stinkt, hoef je niet zelf te ruiken om het te geloven. Vuile markten vol ongewassen, overgevende mensen, rotte vis, vers en minder vers geslacht vlees worden onmiddellijk met scherpe flitsende beelden op de kijker afgevuurd.

Een grote rijkdom aan beelden geeft deze film zijn karaktervolle vorm. Het verhaal van Grenouille (Ben

Whishaw) die, zelf geurloos, als enige talent een uitzonderlijk geurvermogen heeft, wordt niet gedramatiseerd door lange dialogen en meeslepende muziek. De constant bewegende camera volgt van heel nabij hoe deze maatschappelijke paria evolueert tot een koelbloedige maagdenmoordenaar. Het drukke openbare leven uit de middeleeuwen wordt zowel door het decor als de acteurs heel waarheidsgetrouw weergegeven. Geen enkel anachronisme verpest de indrukwekkende sfeerschepping.

Naast het schitterende camerawerk en de prachtige, maar toch subtiele art direction, geeft vooral de impressionante acteerprestatie van Whishaw aan deze prent een enorme meerwaarde. De acteur is pas afgestudeerd in 2003 heeft dus nog niet veel ervaring op het witte doek. Hij was bijvoorbeeld wel al te zien in Matthew Vaughns misdaadfilm *Layer Cake*, maar daarvoor speelde hij vooral in theater. Zonder metamorfoses te ondergaan geeft de zelf niet onaantrekkelijke Whishaw aan dit personage toch het lelijke en miserabele aura dat nodig is om Grenouille te definiëren. Zijn acteerwerk wordt ook uitstekend aangevuld met dat van Dustin Hoffman, die de uitgebluste parfumiër Giuseppe Baldini speelt in *Perfume*.

Dat een zoektocht naar het ultieme parfum op zich geen publiektrekkend onderwerp is, lijkt evident. Tykwer lost dit onder meer op door Grenouilles ongelooflijke reukzin te benadrukken door vaak shots van neuzen te gebruiken. Zo wordt de zoektocht naar het ultieme parfum spannender en intenser.

Verder wordt in de film een sterkere nadruk gelegd op de moordactiviteiten van Grenouille, die in de film ook beduidend sympathieker is dan het romanpersonage. Er zit dus meer actie in de film dan in het boek, maar toch laat Tykwer zich hierdoor niet verleiden tot het creëren van de zoveelste misdaadthriller. De nadruk ligt op de beelden, de sfeer en natuurlijk op het thema geur. Een geur die, hoewel afwezig in de zaal, haast zichtbaar en voelbaar is voor de kijker. De tegenstanders zullen de voorstanders zijn.

Steekkaart

Regie: Tom Tykwer
Cast: Ben Whishaw, Dustin Hoffman, Alan Rickman, Rachel Hurd-Wood
Duur: 147 minuten
Release: 18/10/06
Kort: Lugubere zoektocht naar het ultieme parfum

studio
L E U V E N

Wat LOKO voor studenten betekent

De Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) is de officiële studentenraad van de K.U.Leuven en de Leuvense hogescholen. De studentenraad wordt gevormd door alle kringen, maar komt naar buiten als één stem. Naast vertegenwoordiging, organiseert LOKO allerhande activiteiten. Op die manier wil LOKO alle studenten bereiken.

Studeren is meer dan een academische vorming alleen. De studentenbeweging kan een invulling geven aan dit 'meer': de facultaire presidia en LOKO als overkoepelende kring elk op hun eigen manier. Hoewel beide ontspannende activiteiten organiseren, zijn het voornamelijk de presidia die zich richten op het studentikoze, zoals fuiven, cantussen en dopen. Daarnaast verdedigen ze de belangen en de positie van de Leuvense student: de presidia op het niveau van de faculteit in de POC en de faculteitsraad, LOKO op het niveau van de universiteit en hoger.

Waar de presidia de belangen verdedigen van de student van de eigen faculteit en de eigen kring, vertegenwoordigt LOKO de stem van alle studenten, in totaal bijna dertigduizend. LOKO kan dit omdat de organisatie samengesteld is uit alle Leuvense studentenkringen. Tweewekelijks komen de kringen, en elke student die geïnteresseerd is, samen tijdens een Algemene Vergadering (AV) om positie en stelling in te nemen. De AV is het hoogste beslissingsorgaan binnen de studentenbeweging. Zij kiest naast de inhoudelijke lijn ook wie haar vertegenwoordigers worden in alle raden en werkgroepen. Door deze democratische, getrapte manier van werken, worden de meeste standpunten gedragen door alle kringen, of op zijn minst door een meerderheid.

NAAMSBEKENDHEID

De domeinen waarmee LOKO zich hoofdzakelijk bezighoudt zijn onderwijs en sociale materie.

Naast een adviserende stem op tal van onderwijswerkgroepen en in de Onderwijsraad, bepaalt LOKO mee het onderwijsbeleid aan de K.U.Leuven via de Raad van Bestuur en de Academische Raad. Op sociaal vlak neemt het beslissingen omtrent subsidies en financiën in de Raad voor Studentenvoorzieningen, in samenspraak met coördinator studentenbeleid Mart Buekers. Daarnaast zetelt LOKO in de raden van bestuur van Acco, ALMA en Velo.

Bedoeling van deze representatie op verschillende niveaus is het aanpakken van grote en minder grote problemen en het verdedigen van de belangen van de student. Dit kan door in reeds bestaande dossiers een stelling in te nemen, maar ook door zelf dossiers op de agenda te plaatsen.

LOKO biedt ook zelf diensten aan. Zo verleent het juridische bijstand aan studenten bij problemen met de huurwaarborg van koten, subsidieert het de Leuvense studentenverenigingen en leent het sportmateriaal uit. LOKO organiseert activiteiten waarbij het tracht alle studenten samen te brengen: de 24-urenloop, de interfacultaire bekercompetities, het openingsconcert... Ook *LOKOMotion*, dat dit jaar op donderdagavond 18 oktober doorgaat, vormt hiervan een mooi voorbeeld. Deze momenten bieden de perfecte gelegenheid aan LOKO om te werken aan haar bekendheid onder studenten. Want niet elke student kent de overkoepelende kring bij naam en nog minder studenten weten wat LOKO precies voor haar studenten doet.

Opdat de standpunten van LOKO bekend zouden raken, niet enkel binnen de universiteit, stuurt ze op regelmatige tijdstippen persberichten rond. Ze vormt het centrale aanspreekpunt voor externe relaties. LOKO verzorgt de communicatie met de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS), met andere studentenraden en, zeker dit jaar, met de stad Leuven.

Het wekelijkse studentenblad *Veto* maakt structureel deel uit van LOKO. Maar dankzij haar redactionele onafhankelijkheid kan *Veto* de publieke functie van waakhond uitoefenen op de beslissingen van de universiteit en de studentenbestuurders, afgevaardigd door LOKO. Er is steeds ruimte voor constructieve kritiek, wat het democratisch gehalte van de studentenvereniging alleen maar ten goede kan komen.

Meer info op www.loko.be

LOKO CULTUUR

WIE

- * coördinator: Alexandre van Derijt
- * werkvergadering cultuur: alle cultuurafgevaardigden van de kringen

WAT

- * organiseert culturele evenementen als het Ithaka-kunstenfestival, De Volle tent, het openingsconcert...

LOKO SPORT

WIE

- * coördinator: Lore Demeersseman
- * werkvergadering sport: alle sportafgevaardigden van de kringen

WAT

- * organiseert sportieve evenementen als de 24-urenloop, sport op woensdag...

LOKO INTERNATIONAAL

WIE

- * stafmedewerker

WAT

- * organiseert evenementen voor de internationale studenten in Leuven: internationaal openingsweekend, internationale fuiven, uitstappen naar Brussel, Gent ...

ALGEMENE VERGADERING

WIE

- * vertegenwoordigers van alle studentenkringen; enkel zij hebben stemrecht
- * alle leden van het CoördinatieComité en het Bureau
- * alle Leuvense studenten

De AV wordt voorzitter of ondervoorzitter. Het is het 'parlement' van de organisatie, waar beslissingen worden genomen. Elke student kan er zijn stem laten horen.

COORDINATIECOMITÉ

WIE

- * voorzitter LOKO
- * ondervoorzitter
- * drie coördinatoren: cultuur, sport en kringen
- * hoofdredacteur *Veto*

De CoCo komt regelmatig samen en wordt geleid door de LOKO-voorzitter.

BUREAU

WIE

- * alle leden van de CoCo
- * alle verkozen vertegenwoordigers in de organen van de universiteit en daarbuiten

Het Bureau komt tweewekelijks samen om de werking van de organisatie te coördineren.

LOKO CENTRAAL

ONDERWIJS

Vanuit LOKO Centraal worden de belangen van de studenten in de afdelingen gewaarborgd. De werkers (de enige betaalde medewerkers) houden zich onder meer bezig met de uitwerking van dossiers.

ACTIVITEITEN

WIE

- * kringcoördinatoren
- * Orinn Vervaeke
- * alle kringen

(foto: Nele Van Doninck)

VERGADERING (AV)

voorgezeten door de voorzitter van LOKO. 'ment' van de studenten alle belangrijke beslissingen. Elke Leuvense in stem laten horen.

WAT

- * het hoogste orgaan van LOKO
- * bepaalt de (ideologische) koers
- * controleert de begroting en de exploitatie
- * controleert de CoCo en het Bureau

COMITÉ (COCO)

ongeveer maandelijks voorgezeten voorzitter.

WAT

- * coördineert de praktische dossiers en activiteiten
- * stelt de begroting op
- * coördineert de interne werking

BUREAU

omt n. * bereidt inhoudelijke dossiers voor de AV voor * de leden verdedigen de door de AV genomen beslissingen op de raden waarin ze zetelen

WAT

CENTRAAL

aal, gelegen in de 's de werking van drie af- Verscheidene stafmede- lde krachten van LOKO) r bezig met de praktische s en activiteiten.

SOCIAAL

ACTIVITEITEN

WIE

rdinator: jncke gen

THE VOICE

WAT

- * maandelijks Engelstalig tijdschrift voor de internationale studenten, geschreven door Vlaamse en internationale studenten.
- * wordt financieel ondersteund door LOKO
- * blijft inhoudelijk onafhankelijk

VETO

WIE

- * hoofdredacteur: Simon Horsten
- * redactiesecretaris: Ilse De Witte
- * redacteur-studenten
- * medewerkers (studenten)

WAT

- * wekelijks blad voor de Leuvense studenten
- * financieel ondersteund door LOKO
- * heeft redactionele onafhankelijkheid
- * de hoofdredacteur zetelt in de CoCo

abcdefghijklm
nopqrstuvwxyz

- **Albatros**: de fuifzaal die uitgebaat wordt door Andre vzw, waarin enkel (oud-)studentenvertegenwoordigers zeten
- **Andre vzw**: vzw die Albatros uitbaat; Alle Noden Door Recreatie Elimineren
- **AV**: Algemene Vergadering, de tweewekelijkse vergadering op vrijdagavond waarop alle kringen vertegenwoordigd zijn met, al naargelang van hun grootte, 1, 2 of 3 stemmen
- **democratisch**: door de getrapte structuur en het beslissingsrecht van de AV is LOKO een democratische organisatie
- **ICT**: iemand houdt zich onledig met ICT; dit jaar is dat Joris De Ranter
- **KriCo**: Kringcoördinator
- **kringen**: een kring verenigt en vertegenwoordigt de studenten van haar faculteit, opleiding of hogeschool, organiseert activiteiten, verkoopt cursussen en is vertegenwoordigd in de AV van LOKO
- **ondervoorzitter**: Klaas Keirse
- **RvS**: Raad voor Studentenvoorzieningen, subsidieert LOKO
- **'s Meiers**: de 's Meiers, de uitvalsbasis van LOKO en verschillende van haar afdelingen; het huis is voor tweederde eigendom van de studenten en voor één derde van de K.U.Leuven
- **stafmedewerker**: werkt (meestal halftijds betaald) voor LOKO Centraal, LOKO Sport, LOKO Internationaal of Veto; meestal zijn dit studenten of net afgestudeerden; vroeger heette de stafmedewerker 'vrijgestelde'
- **StAL**: Studenten Associatie Leuven, de overkoepelende kringorganisatie van alle kringen van de Associatie K.U.Leuven; LOKO heeft hierin vertegenwoordigers
- **subsidies**: LOKO subsidieert talrijke studentenverenigingen
- **verkiezingen**: de laatste twee AV's van het academiejaar worden steeds verkiezingen gehouden om de vertegenwoordigers van het jaar daarop te verkiezen
- **voorzitter**: Frederiek Vermeulen
- **VVS**: Vlaamse Vereniging voor Studenten, de Vlaamse overkoepelende kringorganisatie; LOKO heeft hierin zes vertegenwoordigers
- **West-Vlaanderen**: de herkomst van zowel de voorzitter, ondervoorzitter, kringcoördinator... van LOKO

OP LOKO LEER JE ZOWEL IETS OVER MACHTSWELLUST ALS OVER PARANOÏA...

AANGENAAM MENEER DE VOORZITTER, MIJN NAAM IS BRUTUS.

(advertentie)

MUSICAFÉ
CLUB: Killa Tactics, Dj ND (BXL), Special break
dance act by Rafaga de Viento
LOUNGE: TiNo (Tijuana/Night Scenes)
+ COCKTAILBAR!

ALBATROS
Kristof Ysabee
Eppo Janssen
Volder

BLAUWE KATER
Wontime Nitrous
i-Witness Speedwagon
Wicked Ways

RUMBA
Massimo Da Costa
MANUEL TU (GER) Jonni Gratts
Funky Frick (usa)

ALMA 2
Shameboy
Bobby Ewing
DJ Brecht

ALMA 3
Redhead
David Pereira
Tomaz Benoit

WAAIBERG
DJ Wout
Jan Vervloet (Fiocco, Scoop)
RGR-DJ

LIDO
Paul Severs
Tony Cabana
DJ Haco aka DJ T 55
Vage Tjoep

LOKOMOTION
DONDERDAG 19 OKTOBER 2006

www.lokomotion.be
Tickets: €5

Te verkrijgen in VVK via alle Leuvense studentenkringen of in Alma 1, 2 en 3. Resterende kassittin worden de dag zelf enkel verkocht op het 's Meiers. 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Via: VZW Doko, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

NIET OP DE ADBENBARE WEG COÖRDINEREN

Kaarten voor LOKOMotion zijn verkrijgbaar bij je kring en bij LOKO, in de 's Meiersstraat 5

Colofon: Maarten Goethals & Simon Horsten

PROFESSOR EMERITUS CONFRONTEERT KUNST MET GENEESKUNDE

De gedoodverfde zieke

Vond je ook altijd al dat de Mona Lisa er maar wat pips uitziet? En wat is er in hemelsnaam aan de hand met die man in *De Schreeuw* van Edvard Munch? Internationaal gerenommeerd reumatoloog Jan Dequeker maakte er zijn levenswerk van om zich in de medische achtergrond van de bekendste figuren uit de Europese schilderkunst te verdiepen. Het resultaat is *De kunstenaar en de dokter*, een indrukwekkende synthese van de medische encyclopedie en het kunsthistorisch overzicht.

Lieselot Janssens & Bo Vanluchene

"Moderne artsen vergeten wel eens," aldus Dequeker, "dat eenvoudige observatie de basis is van elke goede diagnose." In zijn lessen reumatologie aan de K.U.Leuven, legde hij zijn studenten dan ook geregeld een schilderij voor om precies dat waarnemingsvermogen te stimuleren. Oud-studenten met nostalgische neigingen kunnen nu ook zijn boek lezen waarin hij meer dan tweehonderd schilderijen bekijkt door een medische bril. De vroege dood van de Mona Lisa blijft dan niet langer een raadsel. De swelling op haar hand en de subtiele gele huidvlek naast haar linkeroog zouden namelijk wijzen op

een gevaarlijke stofwisselingsziekte. De vrouw van Van Reymerwaele's *Geldwisselaar* kijkt op haar beurt dan weer met verdacht weinig interesse naar het geld dat haar man laat zien. In combinatie met de gezwollen lymfeklieren in haar hals, is dit voor Dequeker voldoende bewijs om aan te nemen dat ze aan tbc of lymfeklierkanker lijdt. De geschiedenis bevestigt zijn conclusie als blijkt dat haar man twee jaar later de stad verlaat met een andere vrouw.

Dit boek biedt echter meer dan sappige roddels over vijfhonderd jaar dode adel. Zo toont Dequeker eveneens aan dat reumatoïde artritis - in tegenstelling tot wat lang werd aangenomen - geen moderne ziekte is, maar dat zelfs Erasmus er in de vijftiende eeuw al mee te kampen had.

DOKTERTJE SPELEN

Zelfs al ken je de medische wereld slechts van in *Doc's bar* en heb je van kunst ook geen kaas gegeten, iedereen kan zijn gading vinden in dit boek. Op een heldere en gestructureerde manier legt Dequeker je de regels van de kunst uit. Tekst en illustratie vullen elkaar perfect aan, waardoor de enthousiaste lezer betrokken wordt bij de observatie en de kans krijgt om zelf doktertje te spelen. Het boek neemt de vorm aan van een handboek waarbij stap voor stap diagnose, definitie en

bespreking van de afgebeelde ziekte aan bod komen. De *professor-reflex* blijft dus wel degelijk aanwezig in Dequeker.

De kunstenaar en de dokter biedt een verfrissende kijk op zowel de oude getrouwen in de artistieke wereld als op de minder bekende kunstwerken. Van de Vlaamse Primitieven tot Munchs expressionistische *De Schreeuw*. Hoewel het ondanks de onmiskenbare depressieve indruk die dit laatste meesterwerk nalaat, toch iets moeilijker te geloven is dat het panische personage ook aan het prikkelbare darmsyndroom of het chronisch vermoeidheidssyndroom leed. Desalniettemin geeft dit unieke magnum opus blijk van een grote passie voor en een bewonderenswaardige expertise van zowel kunst als wetenschap en is het veel meer dan het groot 'wist-je-datjes-boek' dat je aanvankelijk zou verwachten.

Steekkaart

Titel: 'De dokter en de kunstenaar. Anders kijken naar schilderijen.'

Auteur: Jan Dequeker

Uitgeverij: Davidsfonds/Leuven

ISBN: 90 5826 414 9

prijs: 69,50 euro

PREMIÈRE VAN "AFFECTED" IN STUK

Dansen over het leven en de dood

In 2000 studeerde de Franse choreografe Claire Croizé af aan P.A.R.T.S, de dansschool van Anne Teresa De Keersmaeker. Haar nieuwe voorstelling, *Affected*, ging woensdag 11 oktober in première in STUK. Drie vrouwen dansen een solo en schetsen op die manier een portret. Voor het eerst staat Claire Croizé zelf niet op het podium, maar via de portretten van de danseressen geeft ze toch een stukje van zichzelf bloot.

Jozefien Van Beek

Claire Croizé: «Ik ben zeer tevreden over de voorstelling. Ik was heel zenuwachtig, maar het was tijd om het stuk te confronteren met een publiek. De danseressen hebben me verrast, ik heb nieuwe dingen gezien. Ik heb ook dingen gezien die niet werkten en die wil ik nog verbeteren. Het stuk is nog in ontwikkeling.»

«Afgelopen zomer heb ik overwogen om de structuur van het stuk drastisch om te gooien. Ik ben zelf een danser. Dit is de eerste keer dat ik zelf niet dans in mijn eigen werk zodat ik niet voortdurend moest wisselen tussen de rol van danser en choreograaf. In juni had ik een crisis, ik wilde zelf op het podium staan. Ik bleef de hele tijd in mijn brein actief en bewoog mijn lichaam niet. Ik besloot om elke ochtend alleen te gaan dansen in de studio om te improviseren en ik overwoog om dat materiaal te gebruiken in het stuk. Uiteindelijk heeft Varinia Canto Vila, die de laatste solo danst, me overtuigd mijn eerste idee te behouden. Ik bleef 's morgens dansen, waardoor ik me mentaal meer in balans voelde.»

FRAGILITEIT

Croizé: «De thema's die me interesseren zijn eenzaamheid, verval en verlies. Daarom werk ik vaak met solo's. Die vorm

toont eenzaamheid. Dit project startte drie jaar geleden. Ik wou een dansstuk maken met mijn grootmoeder die 85 jaar is en alleen woont. Ik wilde dat ze haar eenzaamheid met me deelde. Mijn fascinatie voor eenzaamheid begon toen ik op achttienjarige leeftijd van Frankrijk naar Brussel verhuisde om bij P.A.R.T.S. een dansopleiding te volgen. Ik kende niemand in Brussel en voelde me verbonden met mijn grootmoeder. Eenzaamheid gaat voor mij samen met fragiliteit en ik houd ervan om fragiliteit te zien in mensen, omdat ik dan het gevoel heb dat ik niet op de oppervlakte blijf. Deze thema's staan dicht bij mij en de manier waarop ik naar het leven kijk.»

«Vallen is nog iets dat vaak terugkomt in mijn werk. Ik start voor elk stuk vanuit vallen. Ook de dood is een constante in mijn werk. Dat heeft ook te maken met de relatie met mijn grootmoeder. Het gaat over het verlies van mensen. Het *performen* zelf heeft er ook mee te maken. Ik realiseerde me dat ik niet kon leven met de realiteit alleen. Ik heb dromen nodig om te ontsnappen en het podium is er daar één van, omdat het fictie is en omdat het niet blijvend is. Een voorstelling laat geen sporen na en daarom is alles mogelijk op het podium. Die vrijheid wou ik communiceren aan de dansers.»

«De relatie tussen de performer en het publiek is

(foto Sien Verstraeten)

belangrijk voor mij. Vooral in de eerste solo moet het publiek zeer geconcentreerd kijken. Ik wou niet dat Mariana (*Garzon, nvdv*) iets zou projecteren. Ik wou dat ze in haar eenzaamheid bleef en niet zou proberen de aandacht te trekken. Ik wou dat het de beweging zelf was die geprojecteerd werd, niet het gezicht, niet de outfit. Varinia heeft een duidelijke blik naar buiten. Er zit een ontwikkeling in de voorstelling van het innerlijke naar het uiterlijke, van iets hermetisch naar iets open.»

Maak GRATIS kennis met MO*

MO* bundelt betrouwbare informatie over de globaliserende wereld:

Feiten en realiteiten
Fundamentele toegankelijke analyses
Menselijke verhalen met warmte en respect
Debatten met nadruk op argument
Exclusieve fotoreportages
Elke maand*

Voor een gratis proefnummer, mail naar promotie@mo.be of bel 02 536 19 77

MO*. Uw maandelijkse portie mondiale realiteitszin.

www.mo.be * In januari en augustus verschijnt MO* niet: er zijn 10 edities per jaar. Als Knack-abonnee ontvangt u MO* automatisch bij uw pakket.

(advertentie)

GOOSE MET NIEUWE PLAAT IN HET DEPOT

Feest met synthesizers

Goose is een veelbelovende band uit Kortrijk. In 2002 wonnen ze Humo's Rock Rally en nu, vier jaar en een muzikale transformatie later, hebben ze een album uit bij het Britse dancelabel Skint, waar ook Fatboy Slim zijn platen uitbrengt. Ze touren momenteel door Vlaanderen en Groot-Brittannië. Op dinsdag 10 oktober deden ze Het Depot in Leuven aan. De sympathieke Dave Martijn (gitarist) en Tom Coghe (bassist) maakten voor het concert tijd voor een interview.

Jozefien Van Beek

Veto: Tussen 2002 en 2006 maakten jullie de overgang van complexe rock naar glam- en elektrorock omdat jullie leerden dat 'ingewikkeld' niet perse gelijkstaat aan 'beter'. Hoe is dat inzicht er gekomen?

Dave Martijn: «We hebben een computer gekocht om zelf dingen op te nemen en te luisteren naar wat we maakten, want terwijl je speelt, is dat moeilijker. Zo begonnen we te zien wat werkt en wat niet. Door op die computer te werken in onze homestudio zijn we tot een simpeler resultaat gekomen dat efficiënter is. Het werkte niet voor ons om moeilijk te doen.»

Tom Coghe: «We vonden het wel tof om te spelen, maar het was niet volledig ons ding. Nu kunnen we er veel meer achter staan. Het is ook net iets specialer. Het ligt ons beter.»

Martijn: «We hebben meer plezier in het spelen, onder andere omdat het simpeler is. We hebben ook de synthesizer ontdekt. Het is voor de mensen duidelijker wat het is. Het is niet zo diepgaand als het werk van een singer-songwriter, het is meer party.»

(foto lanthe Bato)

VERTEDERD

Veto: Een eerste incarnatie van Goose heette Loamy Soil. Daarna heeft er een eerste muzikale koerswijziging plaatsgevonden. Hoe is die verlopen?

Martijn: «Loamy Soil dateert eigenlijk uit de tijd dat we in de middelbare school zaten. Het was gewoon traditionele rock 'n' roll. Dat was echt nog niet serieus. We waren wel ambitieus. We hebben meegedaan aan Humo's Rock Rally en zijn in de finale geraakt, maar dat was meer omdat we de jury vertederd hebben. We waren de jongsten — zeventien jaar waren we — en we speelden Whole Lotta Rosie van AC/DC. Ja, hoe gaat dat dan, je groeit op en begint van andere genres te houden. Muziek is een constante evolutie, voor jezelf en voor de groep. (zoekt bevestiging bij Coghe)

“We hebben de jury vertederd”

Coghe: «Dat is waar. (lacht)

Veto: Jullie eerste single, Audience, verkochten jullie aan The Coca-Cola Company. Waarom?

Coghe: «Als je zo'n aanbod krijgt, is het natuurlijk interessant om je muziek op platen te brengen waar deze anders niet zou geraken. Als mensen naar tv kijken en ze zien de reclamespot, horen ze ons nummer. Een nummer dat ze normaal nooit gehoord zouden hebben. We hebben er wel over moeten

nadenken, hoor.»

Martijn: «Het is een taboe, hé. Iedere alternatieve muzikant zegt dat hij het niet zal doen, maar als je zo'n aanbod krijgt, ga je er zeker over nadenken. Je doet het ook voor het geld. Als Belgische muzikant word je niet rijk, dus alle extra's zijn welkom al moet het wel aanvaardbaar zijn natuurlijk. Als de spot heel lelijk was en als ze ons nummer verkracht hadden, dan hadden we er nog niet mee ingestemd. Eigenlijk zou het dom zijn om zo'n kans te laten liggen. Het was wel belangrijk dat we eerst goedkeuring moesten geven over het eindproduct.»

Veto: Maakt het voor jullie dan niet uit voor welk bedrijf de reclamespot is? The Coca-Cola Company is een multinational, sommige mensen zouden morele bezwaren hebben.

Martijn: «Weet je, je kan daar heel principieel in zijn, maar we zijn niet groot, hé. Wat kunnen wij doen? Je moet je afvragen wat je

voor ons werkt dit het beste.»

Veto: Klopt het dat jullie op verzoek van Fatboy Slim bij Skint zijn binnengehaald?

Martijn: «Nee. Het is niet dankzij Fatboy Slim, maar daar is heel veel rond te doen geweest. De man die ons ontdekt heeft, is Damien Harris, de eigenaar van Skint. Hij heeft zelf een groep, Midfield General. Hij heeft onze demo aangekregen en zag het zitten om met ons te werken. Hij is meteen naar Kortrijk gekomen. Fatboy Slim is een goeie maat van hem.»

Coghe: «Ze zijn samen opgegroeid en zijn samen muziek beginnen maken. Fatboy Slim heeft dan een album gemaakt en Damien Harris is met een label begonnen.»

Martijn: «Maar natuurlijk verdraait de pers dat en plots is het Fatboy Slim die ons bij Skint heeft binnengehaald en iedereen neemt dat over. Het is eigenlijk Damien Harris en niet Fatboy Slim. Primeur! (lacht)

mensen bij wie we altijd terecht kunnen als we in de problemen zitten of als we iets niet goed krijgen qua klank. David en Stephen (Dewaele, red.) van Soulwax hebben ons raad gegeven. Ze hebben echt voor ons gezorgd als twee oudere neven. Ze hielden ook in het oog of we het goed deden op zakelijk vlak en we hebben materiaal van hen mogen gebruiken om op te nemen. Het zijn vrienden.»

Veto: Dave, terwijl jij met Soulwax op tournee was, werkten de andere groepsleden aan de nummers. Is de plaat dan minder van jou dan van hen?

Martijn: «Ik denk het niet.»

Coghe: «Nee, ik denk het ook niet. Het werkte net verfrissend. De periodes dat Dave weg was, duurden ook niet zo lang. Als hij na een tijdje terugkwam, kon hij met een onbevangen oor luisteren en zo konden we sneller en betere beslissingen nemen.»

Martijn: «Ik kwam aan en dan zei ik meteen wat ik goed vond en wat niet. (lacht) Wel op een constructieve manier. Soms zaten ze vast en dan kon ik helpen. Ik heb helemaal niet het gevoel dat de nummers niet van mij zijn, hoewel ik niet aan de basis van vele nummers lig. Ik ben heel tevreden met hoe het gelopen is. Het was gewoon een consequentie van het touren met Soulwax die ik erbij moest nemen.»

PRIVACY

Veto: Jullie website is anders dan die van de meeste groepen. Er staat bijvoorbeeld geen biografie op. Waarom niet?

Martijn: «Ik zou het eigenlijk niet weten. Ik denk omdat we geen goede bio hebben op dit moment. Het is echt moeilijk om je eigen bio te schrijven. Als hij te lang is, wordt het saai. Als hij te kort is, wordt het ook idioot. We gaan aan een paar mensen voorstellen

of zij onze bio willen schrijven en dan zien we wel. Het is niet echt bewust gedaan. Er staat ook geen forum op onze site en daar is wel over nagedacht.»

Coghe: «We hebben een myspace als aanvulling op de site. Daar staan verschillende interactieve dingen op zoals op een forum. De site is eigenlijk het officiële deel, met foto's, en myspace is voor de mensen. We lezen met plezier hun reacties.»

Veto: Krijgen jullie na concerten ook reacties van het publiek?

Martijn: «In Engeland gebeurt dat vaker dan hier. Daar komen ze naar je toe om te zeggen wat ze goed of minder goed vonden en daarna zijn ze meteen weer weg. Ze geven je veel privacy. In België komen er minder mensen met je praten, maar als ze komen, zijn het wel lange gesprekken.»

Veto: Op 28 oktober spelen jullie in jullie thuishaven Kortrijk. Is dat speciaal?

Martijn: «Het gaat meer stresserend zijn omdat we voor onze vrienden en familie gaan spelen. Het moet écht goed zijn, want het is in onze stad.»

Coghe: «Het is ook niet zomaar een optreden. De Kreun (een muziekcentrum in Kortrijk, red.) heeft gevraagd of we samen met hen die avond willen organiseren. We spelen, maar we nodigen ook andere groepen en dj's uit. Eigenlijk zijn we curator: een groot woord. Het wordt één groot feest en iedereen is welkom.»

“Dave en Stephen van Soulwax zorgden voor ons als twee oudere neven”

KLEIN ONGELUK

Veto: In jullie videoclip van Black Gloves wordt er in twee racewagens gereden. Zijn jullie dat zelf of hebben jullie een stuntteam ingehuurd?

Martijn: «Dat waren wij zelf. Tom en ik zaten in het witte autootje en hij was chauffeur. Ik zat achteraan en kreeg het soms wel benauwd. Het verliep nogal ongecontroleerd met een bende semi-jackass gasten. We reden in het centrum van Brighton, Engeland. 's Morgens gingen we vroeg op de baan, midden in het verkeer. Het was redelijk chaotisch en soms scary, maar wel leuk.»

Veto: Geen ongelukken gebeurd?

Martijn: «Nee. Ah, jawel, een kleintje. Tom is tegen een muur gereden. En er is een meisje onder een wiel beland. Maar ze had geen pijn.»

Veto: In jullie cd-boekje bedanken jullie onder andere Das Pop en Soulwax. Wat hebben zij precies bijgedragen aan het album?

Martijn: «Das Pop kennen we al sinds 1998 toen zij de Rock Rally wonnen. Zij hebben ons altijd begeleid vanop een afstand en later ook van dichterbij. Reinhard (Vanbergen, nvdv) heeft Audience geproduceerd en gemixt en hij heeft de nieuwe plaat ook gemixt. Zij zijn

veto geeft een rondje

Veto geeft een rondje!

Van 24 op 25 oktober nemen de Leuvense kringen het weer tegen elkaar op tijdens de 24-urenloop in het Sportkot. Gun je jouw kring een rondje extra, zonder dat je er zelf voor in het zweet moet staan? Knip deze bon uit, vul in het hokje hiernaast de naam van jouw kring in en deponeer deze bon tijdens de eerste uren van het evenement in de urne die je vindt bij de stand van *Veto*. In de loop van die avond maken wij bekend welke bekende oud-*Veto*-medewerker voor welke kring een rondje zal lopen!

Vul hier de naam van je kring in

veto, gebeten om te zweten

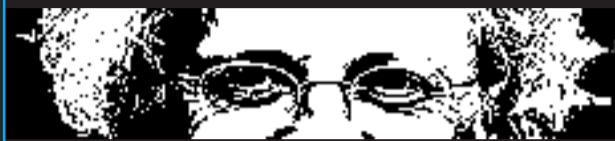
KULEUGEN

Maandag 16 oktober 2006 — jaargang 2 — 2005-2006 — nummer 4 — www.kuleugen.be

Vennies iPod Top 3

1. Little Eva - Locomotion
2. Kylie Minogue - Locomotion
3. Atomic Kitten - Locomotion

Rector Vervenne stuurt ons elke week zijn top 3 door!

Rector V.

Uw voorzitter spreekt!

"2005 is het jaar dat de geschiedenis in zal gaan dat er terug méér inwoners waren dan varkens in West-Vlaanderen. Iemand een idee wat 't verschil is tussen die twee?"

Frederiek Vermeulen, voorzitter Leuvense Overkoepelende Studentenorganisatie op zijn weblog

DISCLAIMER: Alle standpunten hier verkondigd kunnen hoogstens hun auteur persoonlijk binden en geen enkele organisatie.

Tuinmans

Rector V. zat onbezwaard en afwezig aan zijn gele fluostift te sabbelen, toen Martini Buikers — zonder kloppen — zijn kantoor binnenviel. "Klopperdeklop," klonk het vanuit de deuropening. V. schrok zich een ongeluk en het had weinig gescheeld, of zijn voorhoofd had eruit gezien als een kindertekening waar buiten de lijntjes was gekleurd. "En dat kan toch niet," bedacht V. hardop. "Nee, inderdaad," repliceerde Buikers, die meteen in de gaten had dat

mag worden aangewend voor recreatieve doeleinden. Deze sputterde echter tegen, waardoor de kern van V.'s rede - "in de culturele kringen spreken we niet over sponsoring, maar over subsidiëring, Martini" - opnieuw in de kamers van zijn voorhoofd bleef opgesloten. "Ik word altijd opgezadeld met futiliteiten, zoals leningen aan KAPOT of het kunstmatig laag houden van sponsoring voor studenten! Ik wil een wapenfeit! Ik wil een kunstwerk kopen!" Om dat laatste te sloeg Buikers hard met zijn vuist op het bureau. V.'s elleboog schoof uit, hij verloor alle steun en zijn kin belandde onzalig op de paperassen die voor hem lagen. Buikers zag er niets van: hij droomde, met de armen op de benen steunend, het hoofd schuddend naar beneden gericht, van zijn Grote Beleidsdaad, zijn Belangrijke Aankoop van kunst met de grote 'K', Kunst, dus.

In rectorale kringen werd al langer gekonkeloefd over een mogelijke 'opdracht' voor Martini, maar nu was die hunker plots wel héél definitief, vond V. 'Het nachtcafé' van Van Gogh had hem altijd aangestaan, maar nu al de helft van

zijn overste en hijzelf opnieuw op dezelfde golfengte zaten: Q-music. Men noemde hen immers niet alleen omwille van hun gelijkende voorhoofd het 'olijke duo': Deckers en Ornelis.

Buikers kwam echter niet keuvelen over ingekleurde voorhoofden. "Ik kan al weken de slaap niet vatten en eindelijk weet ik waarom. Sinds ik voorzitter van de Commissie Cultuur ben geworden heb ik nog geen enkele kans gekregen om decadent veel centen in één keer uit te geven!" Dat gepieker van Buikers kwam niet als een verrassing voor V. Martini zag er inderdaad al een hele poos niet al te fris uit. Bovendien had hij tijdens zijn eerste jaar aan de top van deze katholieke - en aldus erg culturele - instelling al vele malen projecten ingediend die telkens opnieuw door zijn entourage gekelderd werden.

"De volleyballers hebben nieuwe netten nodig, de hockeyploeg speelt al twee seizoenen met te hard gebakken biefstukken van de Alma en ik wil roze snorkels voor de diepzeeduikers. Maar neen, dat mogen we weer niet sponsoren!" V. zette zich recht, likte een druppel speeksel van zijn onderlip en deed een nieuwe poging om Buikers uit te leggen dat de cultuurportefeuille niet

het cultuurfonds in oktober uitgeven, vond hij er toch wat over. "Westerlinck heeft een echte Spillemans laten schilderen, ik wil een Pluk Tuinmans," schalde Buikers en boog zich over V. Die wist het nu wel zeker: Martini was niet enkel slaapdronken, hij had eveneens zijn voornaam naar binnen gekapt. "Tijd om aan onze nieuwojaarsvoornemens te werken, Pinge," mompelde V. in de parlofoon. "De eerste rector in functie op doek, dat lijkt me wel wat."

Paul-Henri Giraud

Het syndicaat praat!

Het syndicaat vermoedt een complot van het patronaat ten aanzien van de zorgeloze recreatie tijdens de middagpauzes. Deze week verdween immers de schoppen vier uit het kaartspel van de faculteit godsgeleerdheid. De ware toedracht van de onrustwekkende verdwijning is nog verre van bekend en het mankement zorgt er bovendien voor dat het personeel aldaar geen boomke wies meer kan spelen tijdens het ledigen van de broodtrommel. We vernemen van de vloer dat het wedstrijdprogramma onherstelbare schade heeft opgelopen. Het syndicaat wil zijn leden dan ook verzekeren het deze zaak niet op zijn beloop zal laten. Het zal de top melden dat de sociale vrede niet meer gegarandeerd is zolang deze zaak niet is uitgeklaard.

Wekelijkse Wijze Woorden

"Ik heb respect voor het Vlaams Belang en hun kiezers. Maar ik zou niet weten wat ik met die mannen hier moet aangevangen."
Een bebaarde burgemeester

Horizontaal
1 wreedaard 2 lidwoord - het toepassen van trucs 3 onbebouwd stuk grond van

een boer - informatietechnologie - kever 4 terugkerend melodietje op gitaar (Eng.) - ex officio - het gemeenschappelijke deel van OEEES en OEEC 5 District of Columbia - Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens - dal segno 6 tussenwerpsel - wellustig - ruimtewezen 7 Koninklijk Technisch Instituut - Nieuwe Testament - geheel de ... 8 frontzanger 9 Frans voor Engels - Europees Kampioenschap 10 ranken die plaats van takken innemen

Verticaal
1 niet eerste- noch tweedeklas 2 mededelen 3 even (sms-taal) - aagtappel 4 Boek van Ruth - bijvoorbeeld - drie-letter-acroniem 5 zak van postbode 6 gebruik makend van macht 7 academische domeinnaam - millimeter - Amerikaans geheim informatiebureau 8 evenredigheid (Lat.) - Universiteit Gent 9 week voor Pasen 10 erg sterk

(sh)

	6	3		2		5	1	
7			4		9			8
8				1				3
	5	1		9		2	8	
			2		1			
	4	7		6		1	5	
1				8				5
4			5		3			1
	7	8				9	3	

Weerspreuk van de week

"Kraait de haan drie keer of meer, dan is er morgen meer weer. Kraait hij slechts één valse noot, dan valt ie waarschijnlijk bijna dood."

Rudy Vandewiedeweerga, weer man na een korte transformatie

Nooitgedacht

Zal Marc Réynebeau eindelijk deelnemen aan "De Slimste Mens Ter Wereld" nu hij er geen jurylid meer is?

'Nooitgedacht' is niet alleen de kleurrijke naam van een Zuid-Afrikaans wijngebied én een, eveneens Zuid-Afrikaans, paardenras. 'Nooitgedacht' is ook een rubriek waarin wekelijks een bedrieglijke vraag wordt geopperd, die door brede en intense gesprekken onverwachte antwoorden kan aanreiken.

Bijbelcitataten voor beginners

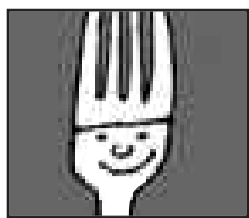
12 En de koning Salomo gaf de koningin van Scheba al haar behagen, wat zij begeerde, behalve hetgeen zij tot den koning gebracht had; zo keerde zij, en toog naar haar land, zij en haar knechten. 13 Het gewicht nu van het goud, dat voor Salomo op een jaar inkwam, was zeshonderd zes en zestig talenten gouds; 14 Maar inflatie kwam hem ten deel, en de HEERE stuurde een poortwaarder.

2 Kron 9:12-13 (Statenvertaling), zorgvuldig geselecteerd door uw Rector

Het hart van Mart

"Deze week vieren we de week van de bibliotheek. Ik draag vooral poëzie een warm hart van Mart toe, want deze vorm van cultuur verdwijnt al te vaak in de vergetelheid. Ik heb vooral iets met het spelelement in de poëzie. Misschien heeft dat wel te maken met mijn fascinatie voor volleybal, een sport waar 'spelen' absoluut centraal staat. Een gedicht is voor mij een aparte manier om dat wat ik ervaren heb, over te brengen. Mijn inspiratie hangt trouwens samen met de volleybaluitslagen: nu eens schrijf ik echt veel, dan weer heel weinig, maar ja, ik kom dan ook van de sport."

Wekelijks plukt Mart Buikers, Voorzitter van de Commissie Cultuur van de K.U.Leuven, een ontroerende, culturele gebeurtenis uit de media.

Menu van de week in Alma 1-2-3 17 - 20 oktober 2006

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Aspergesoep	0,60
Hutsepotsoep	1,70
Hamburger met rode kool A1+A3	2,40
Quornsteak met bloemkool in room	3,15
Lasagne al forno	4,15
Visbrochetten met groentesaus en rauwkost	4,50
Spaghetti Bolognaise A2	2,40/2,80
Koninginnenhapje	3,15
Kippenlapje A1+A3	
Rumsteak A2	

woensdag

Kervelroom	0,60
Tomatenbouillon	1,70
Boerenworst met spinazie A2+A3	2,40
Groentetaart met slaatje	4,50
Gebraden haantje met appelsiensaus	4,50
Varkengebraad met portosaus en Ardeense aardappelen	4,15
Spaghetti Bolognaise A1	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,55
Rumsteak A2	

donderdag

Tomatensoep met vermicelli	0,60
Romige witloofsoep	1,70
Viskrokantje met bloemkool en Poolse saus A1+A3	2,40
Vegetarische lasagne	3,55
Zalm met spinazie en tagliatelli	4,50
Wienerschnitzel met rode wijnsaus met uitjes en spek, Ardeense aardappelen	3,55
Spaghetti Bolognaise A2	2,40/2,80
Koninginnenhapje A1+A2	3,15
Kippenlapje A1	

vrijdag

Preisoep	0,60
Krachtige tomatensoep	1,70
Hertoginnenkrokant met boontjes A2	2,40
Nasirolletjes met zoetzure saus en wokgroenten	4,15
Koninklijk vishapje	3,55
Spaghetti met pestosaus A1	2,40/2,80
Spaghetti met Napolitaanse saus A2	2,40/2,80
Spaghetti Bolognaise A3	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,55
Rumsteak A1+A2	

**Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket
bekomen voor slechts 5 euro!**

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,

(advertentie) Justus Lipsius en pauscollege: www.alma.be

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad,
boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

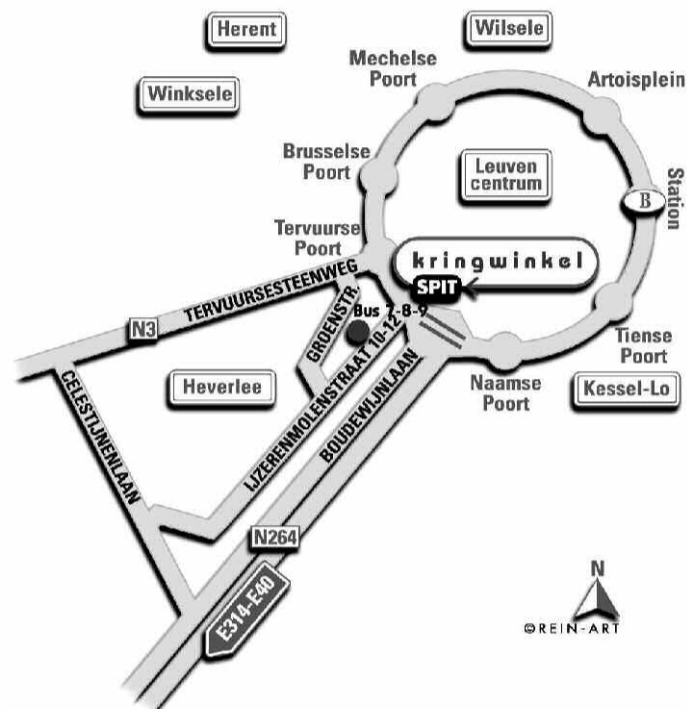
De Kringwinkel SPIT:
IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: di - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo - ma: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en
580 euro

Desktops van P2 tot P4 tussen
25 en 330 euro

Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod
van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteeuweg 3,
3010 Kessel-Lo

info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Lees de wekelijkse
e-nieuwsbrief
[www.kuleuven.be/
nieuwsbrief](http://www.kuleuven.be/nieuwsbrief)

Wat gebeurt er aan
de K.U. Leuven?

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 33
Nummer 04
16 oktober 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Simon 'Flik Flak' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
Ilse 'Mon chichi' De Witte

Redactie:
Robin 'Panini sticker' Broos, Kristien 'Flippo' Geurts, Tom 'Elektro' Van Breussegem, Nele 'Scoobiedoo' Van Doninck & Kris 'GI Joe' Vanelderden.

Medewerkers deze week:
Ianthe 'Tamagotchi' Bato, Joris 'Rubikub' Bens, Ben 'Hi-man' De Boeck, Wouter 'Trolls' Decoster, Gertie 'Flippo' De Fraeye, Tatiana 'Pokemon' De Wee, Maarten 'Meccano' Goethals, Jelle 'Viewmaster' Goossens, Lieslot 'Bikkels' Jansens, Goele 'Slijmballen' Kerkhofs, Ken 'Bay Blade' Lambeets, Bo 'Polly Pocket' Vanluchene, Jozefien 'Tutters' Van Beek, Jens '3D-brillen' Van de Maele, Nouchka 'Eclipsbrillen' Van Domburg, Gijs 'Palyd'oh' Van Gassen, Robby 'Transformers' Vangeel, Kelly 'Betti Spaghetti' Van Rensbergen, Sien 'Vriendschapsbandjes' Verstraeten, Alexander 'Micro Machines' Vrijhof & Sofie 'Beenverwarmers' Wauters.

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Ilse De Witte, Jelle Goossens, Simon Horsten, Tom Van Breussegem, Nele Van Doninck & Gijs Van Gassen

Eindredactie:
Robin Broos, Ilse De Witte & Nele Van Doninck

Met speciale dank aan Joris De Ranter voor zijn snelle interventie. De reanimatie van de eindredactie was succesvol.

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, voorbij gestreefde gadgets, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Berichten

Openingsoptreden Preparee

Maandag om 20u Aula Zeger Van Hee inkom één euro.

Open deur Van Dale

Op 25 oktober zet de dienst Studentenvoorzieningen de deuren open. Naamsestraat 80.

www.Kotfuif.be

De politie lanceert haar campagne rond kotfuiven met respect...

Algemene Vergadering LOKO

Tweewekelijks vindt de AV van LOKO plaats in A.Z St. Pieter in de Lacroix-aula

Unicef zoekt vrijwilligers

Meer info op <http://unicefleuven.cjb.net>

28 oktober - Brussel

debatten - workshops - films - fiesta

www.cubanismo.net

Interfacultair Theaterfestival

Vrijwilligers op leuvenspeelt@gmail.com

Oplossingen

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	n	e	v	e	n	s	d	i	e	n
2	e		a	l	m	a		n	v	a
3	d		a	l	b	u	m		p	c
4	e	e	n		s	n	o	b		h
5	r	a	d	e		a	d	e	m	t
6	l	o	e	n	s		e	l	k	e
7	a		l	y	m	f		g	i	g
8	n	c		a	i	o	l	i		a
9	d	a	l		l	i	v	e		a
10	s	o	l	d	e	e	r	s	e	l

6	9	4	3	2	5	7	8	1
7	8	1	6	9	4	5	3	2
2	5	3	7	8	1	6	4	9
8	1	9	5	3	7	4	2	6
5	6	2	1	4	9	3	7	8
3	4	7	2	6	8	1	9	5
9	7	8	4	1	6	2	5	3
4	2	6	8	5	3	9	1	7
1	3	5	9	7	2	8	6	4

Geef je thesis een vliegende start...

Kies voor een genderinvalshoek!

OPEN THESISDAGEN

23 t/m 27 oktober 2006

10-16 uur

OPENDEURDAGEN VOOR THESISSTUDENTEN

- » bibliotheek
- » website
- » informatie en advies
- » expertise
- » al je materiaal op 1 plaats

RoSa.
Documentatiecentrum en Archief voor
Gelijke Kansen,
Feminisme en Vrouwenstudies.

Koningsstraat 136 - 1000 Brussel - Tel. 02/209.34.10
info@rosadoc.be - www.rosadoc.be - www.ehbf.be

(advertentie)

Cultuurkalender

MUZIEK

John Vanderslice + The Sedan Vault
Dinsdag 17/10 om 20u30, STUK
Labozaal, Naamsestraat 96,
www.stuk.be

Pascal Rogé (piano): Claude Debussy - Préludes
Dinsdag 17/10 om 20u30,
Schouwburg,
Bondgenotenlaan 21, www.festival.be

Flat Earth Society (UITVERKOCHT)
Donderdag 19/10 om 20u30, Zaal Het
Depot, Martelaerenplein 12,
www.festival.be

Ensor-Strijkkwartet en Roel Dieltiens
Donderdag 19/10 om 20u,
Lemmensinstituut, Herestraat 53,
www.lemmens.be

DJ Freeze
Vrijdag 20/10 om 20u, Hungaria,
Baron d'Eynattenstraat 6,
www.hungaria.be

DJeff
Zaterdag 21/10 om 20u, Hungaria,
Baron d'Eynattenstraat 6,
www.hungaria.be

Día Del Flamenco: Eduardo Trassiera - Compañía María José Franco - Fernando Terremoto

Zaterdag 21/10 om 20u, Schouwburg,
Bondgenotenlaan 21, www.30CC.be

Jazz op zondag: Sammy's In The Bowery
Zondag 22/10 om 22u, STUKcafé,
Naamsestraat 96, www.stuk.be

TLS & jam met Dirk Naessens
Maandag 23/10 om 20u, Pata Negra,
Parijsstraat 14, www.folkleuven.be

THEATER

Toneelgroep Ceremonia & KVS: De Damen

Woensdag 18/10 om 20u,
Stadsschouwburg, Bondgenotenlaan
21, www.30CC.be

Bloet / Jan Decorte: Zeldzame werken 2: & en "Burgaudine"

19 en 20/10 om 20u30, STUK
Soetezaal, Naamsestraat 96,
www.stuk.be

DANS

Unbreakable2006 (breakdance event)

Woensdag 18/10 om 16u,
Martelarenplein 12,
www.unbreakable2006.be

Boombal met EmBRUN

Woensdag 18/10 vanaf 20u, Rijschool,
Rijschoolstraat, www.boombal.be

EXPO

Leuven. Een serie aquarellen door Leopold Geysen

22/09 t.e.m. 27/10, ma-vr 09-21u / za
09-13u, Maurits Sabbe Bibliotheek,
Ch. de Bériotstraat 26,
users.telenet.be/leopoldgeysen

Maarten Vanvolsem (fotografie)

29/09 t.e.m. 28/10, ma-vr 11-18u / zo
14-18u, STUK Expozaal,
Naamsestraat 96, www.stuk.be

Mens, verhaal van een wonde

16/09 t.e.m. 19/11, di-zo 10-17u,
Leuvense binnenstad en de Abdij van
't Park, www.verhaal-van-een-wonde.be

06/09 Hors d'oeuvre: Stedelijk Museum op verplaatsing

14/10 t.e.m. januari 07, in
handelszaken Mechelsestraat,
Wandelingstraat en Vismarkt,
www.leuven.be/museumsite

FUIF

LOKOMotion

Donderdag 19/10 op verschillende
lokaties in Leuven, www.loko.be

Jouw activiteit hier?
Mail naar cultuur@veto.be

“Muziek moet u bij uw ballen pakken”

Shameboy is *in*. Rechoque sloeg in als een bom, ‘Hi, Lo & in between’ — het eerste album van de heren Dewit en Cox — verscheen deze zomer. Wat volgde waren lovende recensies en stomende festivalconcerten. Twee dagen voor de set op *I love Techno* komen de heren Alma 2 leren wat écht vette beats zijn.

Robin Broos & Tom Van Breussegem

Jim Dewit is beter bekend als DJ Bobby Ewing, de *mixmaster* van Discobar Galaxie en Leuven's eerste stadsdj. Luuk Cox verdiende zijn pluimen als drummer bij Buscemi en is producer van onder andere Arsenal en Anton Walgrave. De twee kerels bundelden in 2004 hun technische expertise en het resultaat is Shameboy.

Shameboy begon met een tape. Tijdens de jaarlijkse Discobar Galaxie *Gangbang Soundsystem* op de Stellatoren van Rock Werchter, geeft Cox een bandje aan Dewit. De demo slaat in als een bom. Tijdens een jamsessie ten huize Cox — vlakbij de weide van Pukkelpop — ontstaat Rechoque. De titel is een knipoog naar de organisator van het festival dat op een steenworp daarvan aan de gang is. Wanneer het nummer wordt opgepikt door Studio Brussel is het hek van de dam.

BOENKE-BOENKE

Veto: Tien jaar geleden had men deze muziek botweg Johnnymuziek genoemd. Vandaag wordt het in prime time op Studio Brussel gedraaid.

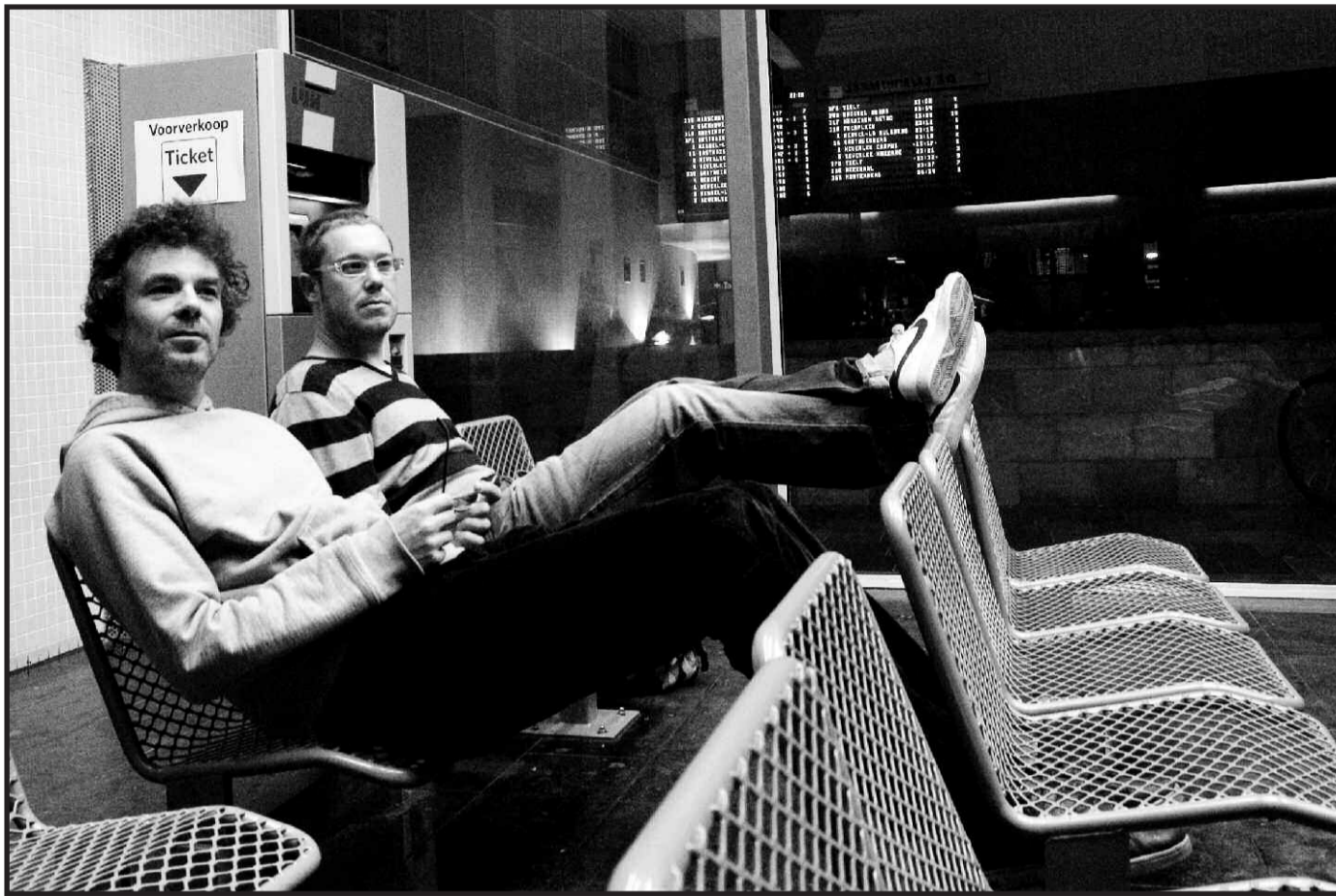
Jim Dewit: (valt in) «Maar dat zijn ook de mensen die Kate Ryan als housemuziek bestempelen. Alles met een bas kan je boenke-boenke-muziek noemen. Als een auto voorbij rijdt, hoor je niet of er Milk Inc. of Dave Clark opstaat. Toen wij met Discobar Galaxie acht jaar geleden op Studio Brussel kwamen, werden wij aangekondigd als gasten met foute platen. Nu zitten er jaren tachtig klassiekers in hun dagprogramma die wij toen zelfs niet durfden opleggen. Dat evolueert allemaal. De jongeren van vandaag weten ook niet dat wat wij doen twintig jaar geleden ook al eens gedaan is. Ik ben er niet mee bezig of wij al dan niet retromuziek maken, maar het is wel een interessant fenomeen.»

Jim Dewit: “Als een auto voorbij rijdt, hoor je niet of er Milk Inc. of Dave Clark opstaat.”

Veto: Hoe voelt het om op *I love Techno* op dezelfde affiche te staan als de grondleggers van dit genre muziek?

Luuk Cox: «Ik vind *Kraftwerk* te gek maar een beetje opgeklopt. Daarvoor waren ook al groepen die goede dingen deden met elektro. De jonge gasten die naar *I love Techno* komen om te boeken, gaan waarschijnlijk denken: ‘Jezus Christ man’.»

Dewit: «En toch zullen ze er staan hoor. *Kraftwerk* is gewoon een icoon geworden.

Luuk Cox: “Na een weekend draaien is uw bioritme wel even paraplu”

(foto Nele Van Doninck)

Iedereen die met electro bezig is, maakt muziek in het kielzog van *Kraftwerk*. Het is dan ook een eer dat wij net voor hen mogen optreden. Ik heb in mijn studio een affiche hangen waarop onze naam staat samen met *Kraftwerk*. Eigenlijk kunnen we ermee stoppen vanaf vandaag.»

CONCERTOMETER

Veto: December vorig jaar stonden jullie in Het Depot voor een quasi lege zaal. Acht maanden later staat een stampvolle Vismarkt Seven Nation Army-gewijs *Strobot* te zingen.

Dewit: «Zoets heb je natuurlijk niet in de hand. *Strobot* is beginnen pieken in de zomer en dat kwam goed uit. We hebben ook heel wat toffe optredens kunnen doen, zoals Ten Days Off, Dour, Marktrock en Pukkelpop. We zijn door al die concerten gegroeid. Het is alsof onze *concertometer* plots beginnen stijgen is. Op de concerten daarvoor zag je mensen een teken van herkenning geven bij Rechoque, maar dat was het dan. Nu moeten we nog maar de eerste noten van *Strobot* spelen en we zijn vertrokken. We spelen ook pas sinds maart in de huidige electrobezetting en dat is weer iets helemaal anders.»

Cox: «In het begin speelde ik nog op de drums, maar dat wil ik niet meer. Ik heb al zo vaak met beats meegespeeld en bovendien is de setup met een toetsenist en drummer voor electromuziek niet ideaal voor de klank. Drums nemen veel klank weg, terwijl we nu dynamischer kunnen optreden. Je kan meer met elkaar interageren.»

Dewit: «Hoe raar het ook klinkt, we zijn nu meer live met een paar laptops en keyboards dan ervoor. We hebben meer invloed op elkaar en amuseren ons ook meer, in onze Chemical Brothers-achtige opstelling. Zo kunnen we beter communiceren en zaken toevoegen.»

Veto: Komt er dan nog veel improvisatie bij kijken?

Dewit: «Moesten we allebei doodvallen tijdens een optreden, dan zou het saai worden. Zeventig procent van de muziek zal uiteraard blijven lopen. De beats en bassen zijn geprogrammeerd, maar de shit die we daarover gooien gebeurt live.»

BALLEN

Veto: Jullie zijn beide bezig met de meer technische kant van muziek. Speelt dat in jullie voordeel?

Cox: «Ik vind dat wel. Bij elektronische muziek draait alles om de klank en daar heb je toch wat *knowhow* voor nodig. Er zijn genoeg mensen die sterke nummers maken, maar er

niet zullen komen omdat die nummers niet vet genoeg klinken. Klank moet in uw gezicht kloppen, anders gaat niemand het kopen.»

Dewit: «Beroepstechnisch goede klank maken, levert niet noodzakelijk een goed nummer op. Het is een combinatie. Bij ons moeten de *kick* en de bas goed zitten of we hebben geen goed nummer.»

Cox: «Voor *Shameboy* moet het ook *catchy* zijn.»

Veto: In jullie bio noemen jullie dat funk.

Dewit: «Funk is een goede omschrijving. Het weerspiegelt hoe wij met muziek en met elkaar omgaan. Wij zijn echt geen hele dagen bezig met electromuziek. Soms zitten wij naar singersongwriters te luisteren, omdat die gewoon mooie nummers maken. Luuk belde me deze week omdat hij ontroerd was door de nieuwe plaat van Admiral Freebee. Hij was daar niet goed van. Funk is een statement over hoe muziek die dansbaar is, moet klinken en dat kan zoveel zijn. Dat is ook voor iedereen verschillend.»

Cox: «Het moet niet allemaal (*maakt ruimtegeleidjes*) zijn. Dat is net helemaal niet funk. Muziek moet u gewoon bij uw ballen pakken.»

Dewit: «*Kraftwerk* wordt vaak afgeschilderd als een bende machinale Dusseldorfers, maar die zijn zo *funky as hell*. Hun muziek staat er. Anderzijds zijn er zo van die dingen die je technisch gezien goed zou moeten vinden, maar die toch niet smaakt. Die funk mist.»

VETPOT

Veto: Jullie waren afgelopen zaterdag tweemaal genomineerd voor de TMF Awards. Is dat het publiek waarvoor jullie willen werken?

Dewit: «Als je wil leven van je muziek heb je wel iets nodig als TMF en JIM. Platen verkopen is zeer moeilijk geworden. Het is geen vetpot, dus je moet de weinige mediums gebruiken die er zijn. Ik snap wel waar je naartoe wil, we staan natuurlijk tussen Silver en Milk Inc, maar wij zijn niets als je het aantal platen vergelijkt die zij al hebben verkocht met onze verkoopcijfers. Zij spelen een bepaald type muziek dat ons niet echt ligt, maar het was wel een eer genomineerd te zijn (*Shameboy* was genomineerd voor ‘Beste dance’ en ‘Beste nieuwkomer’, maar kon geen van beide verzilveren, red.). Tegenwoordig zijn de alternatieve jongeren ook met TMF bezig. Het loopt lekker door elkaar. Vroeger was dat ‘verzuilder’.»

Cox: «Je kan je publiek nu eenmaal niet meer kiezen, het publiek kiest u. En vergeet niet dat ook groepen als *Millionaire* en *deUS*

genomineerd waren voor die awards. We waren misschien wel de oudsten.»

Veto: Jullie zijn beide vader. Is dat makkelijk te combineren met het nachtleven?

Dewit: «Ik vind dat wel. Ik heb een dagritme: op tijd naar de GB gaan of koken. Als ze me bellen dat mijn zoontje ziek is, kan ik alles laten vallen en daarvoor thuisblijven. Het probleem is wel dat je alle feestjes van vrienden mist. Wanneer iedereen in bed ligt, lig ik ingedommeld in de zetel want “ik moet nog plaatjes gaan draaien in Kortrijk, tot morgenmiddag”.»

Cox: «Ik ben wel een nachtmens eigenlijk, maar met het vaderschap is dat niet makkelijk te combineren. Als je vier weekends op rij telkens pas om vier uur thuiskomt en dan maandag om zeven uur

uit bed moet voor de kleine, dan is uw bioritme wel even *paraplu*. Het maken van nummers moet je ook plannen en als er iets is wat niet samengaat, is het wel creatief zijn en plannen. De dingen die in je hoofd zitten moeten er rustig kunnen uitkomen. Vaak kom ik ‘s nachts thuis en bedenk ik plots een fijn baslijntje maar val dan in slaap. Wanneer je wakker wordt, denk je “Fuck, dat was het misschien geweest”. Het nummer *Wired for Sound* met Tim Vanhamel (*frontzanger van Millionaire, red.*) is zo ontstaan. Toen onze kleine ‘s nachts niet wilde slapen, ben ik gewoon op mijn computer beginnen werken.»

9/11

Veto: Tot slot: wij hebben gehoord dat jij een sterke aanhanger bent van de complottheorieën rond 9/11.

Cox: «Nee, ik kijk gewoon altijd verder dan wat mensen me vertellen. Ik heb me een hele tijd verdiept in 9/11 en in die verhalen komen heel wat dingen voor die echt raar zijn. Een hele hoop toevalligheden die naar mijn gevoel niet kunnen gebeuren op één dag, zonder dat er een handje geholpen is. We gaan jammer genoeg de waarheid nooit kennen. Ik vind dat onwaarschijnlijk interessant. Hoe kan iemand als Bush, die eigenlijk niet verkozen is, bepalen hoeveel wij voor benzine betalen?»

Veto: Hebben jullie het daarover met elkaar?

Dewit: «Ja, Luuk zegt me regelmatig (*begint in plat Limburgs*) “deze site moet je checken man, dat filmpje, dat kan gewoon niet”.»

Shameboy staat donderdag 18/10 om 24u in Alma2. De afterparty wordt verzorgd door de helft van de groep: DJ Bobby Ewing.

Meer info www.lokomotion.be.

Deze week verschijnt ook de nieuwe single ‘Wired for Sound’ met gastzanger Tim Vanhamel. Meer info www.shameboy.com

Win!

Veto en LOKO geven 5 tickets weg voor Lokomotion. De tickets zijn de hele donderdagavond geldig voor alle acht locaties. Stuur een mailtje naar traktatie@veto.be en de eerste vijf reacties worden beloond!